

خرید کتاب های کنکور

با تخفیف ویژه

۹
ارسال رایگان

Medabook.com

مدابوک

دریافت برنامه ریزی و مشاوره

از مشاوران رتبه برترا

مو^۰ کنکوری آیدی نوین

۰۲۱ ۳۸۴۴۲۵۴

الدَّسْ وَ الدَّسْ

معانی الحروف المشبّهة بالفعل و لا التّافية للجنس

در زبان عربی حروفی وجود دارند که همچون افعال ناقصه پیش از مبتدا و خبر (جمله اسمیه) می‌آیند و علامت یکی از آن‌ها را تغییر می‌دهند. در این درس با دو نوع از این حروف یعنی حروف مشبّهة بالفعل و حرف «لَا» نفی جنس آشنا می‌شویم. این حروف علامت مبتدا را منصوب (ـ، ـ، يـ، يـ) می‌کنند و علامت خبر بدون تغییر (مرفوع) باقی می‌ماند.

حروف مشبّهة بالفعل

به حروف پرکاربردی مانند «إِنْ، أَنْ، كَانَ، لَيْتَ، لَكَنْ، لَعَلَّ» حروف مشبّهة بالفعل گفته می‌شود. حالاً با معانی این حروف که در ذیل می‌آید، آشنا می‌شوید:

۱. *إِنْ: برای تأکید جمله می‌آید و به معنای «قطعاً، همان، به درستی که، بی‌گمان» است؛

مثال: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾

ترجمه آیه شریفه: «بی‌گمان خدا پاداش نیکوکاران را تباہ نمی‌کند.»

۲. *أَنْ: وسط جمله می‌آید و به معنای حرف ربط «كـ» است و دو جمله را به هم پیوند می‌دهد؛

مثال: ﴿قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

ترجمه آیه شریفه: «گفت می‌دانم که خدا بر هر چیزی تواناست.»

مثال: «إِنْ را با «إِنْ» که حرف شرط است اشتباه نگیرید، «إِنْ» بر سر اسم یا ضمیر می‌آید و «ن» آن مشدّد است ولی «إِنْ» حرف شرط (جامه) بر سر فعل می‌آید و «ن» آن غالباً ساکن است.

مثال: «أَنْ را با «أَنْ» که حرف ناصبه است اشتباه نگیرید، «أَنْ» بر سر اسم یا ضمیر می‌آید و «ن» آن مشدّد است ولی «أَنْ» بر سر فعل مضارع می‌آید و «ن» آن ساکن است.

مثال: ۳. گاهی بر سر «أَنْ»، حرف جر «لـ» می‌آید لـ و به معنای «زیرا، چون، برای این‌که» است و در پاسخ کلمه‌های پرسشی هم‌جون «لـ، لـماذـا: چرا» به کار می‌رود.

مثال: ۴. لـماذـا ما سافـرت بـالـطـائـرة؟ (چرا با هواپـیـما مسافـرـت نـکـرـدـی؟) لـ بـطاـقةـ الطـائـرةـ غالـيـةـ. (زـیرـاـ بـلـیـتـ هـوـاـپـیـماـگـرانـ است.)

نحوـهـ تـسـتـ

عین عباره جاء فيها من الحروف المشبّهة بالفعل:

۱. عـلـىـ الإـنـسـانـ أـنـ يـقـنـنـمـ أـيـامـ الشـبـابـ.

۲. إـنـ تـوـافـقـ سـاحـضـرـ فـيـ الـحـفـلـةـ مـسـاءـ.

۳. گـزـينـهـ (۴) - «إـنـ» اـزـ حـرـوفـ مشـبـهـةـ بـالـفـعـلـ اـسـتـ. تـرـجمـهـ عـبـارتـ: قـطـعاـ سـاعـتـ مـوـفـقـيـتـ، دـوـسـتـ دـاشـتـنـیـ تـرـیـنـ زـمـانـ بـرـایـ اـنـسـانـ اـسـتـ.

بررسـیـ سـایـرـ گـزـينـهـهـاـ:

۱. «أـنـ» اـزـ حـرـوفـ نـاصـبـهـ اـسـتـ. تـرـجمـهـ عـبـارتـ: اـنـسـانـ بـاـيدـ رـوزـهـاـ جـوـانـیـ رـاـ غـنـیـمـتـ بـشـمـارـدـ.

۲. «إـنـ» حـرـوفـ شـرـطـ اـسـتـ. تـرـجمـهـ عـبـارتـ: مـرـدـ بـهـ فـرـزـنـدـ گـفـتـ: اـگـرـ درـسـ بـخـوـانـیـ مـوـفـقـ مـیـشـوـیـ.

۳. «إـنـ» حـرـوفـ شـرـطـ اـسـتـ. تـرـجمـهـ عـبـارتـ: اـگـرـ موـافـقـتـ کـنـیـ شـبـ درـ حـشـنـ حـاضـرـ خـواـهمـ شـدـ.

تفاوت «إن» با «أَنْ»: مواردی که «إن» در جمله می‌آید به این ترتیب است:

(۱) در ابتدای جمله:

مثال «إن التأمل في القرآن يُغيّر أسلوبنا في الحياة.»

«بِيَگمان اندیشیدن در قرآن روش ما را در زندگی تغییر می‌دهد.»

﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يَذْهَبُنَّ السَّيِّئَاتِ﴾

ترجمه آیه شریفه: «بِي شک نیکی‌ها بدی‌ها را از بین می‌برند.»

(۲) پس از «قال» و مشتقات آن:

مثال «قال إِنِّي رأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كُوكَبًاً لِي سَاجِدِينَ﴾

ترجمه آیه شریفه: «گفت: به درستی که من یازده ستاره را سجده‌کنان برای خودم دیدم.»

«قُلْ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ.»

«گفت: همانا من بند خدا هستم.»

(۳) پس از منادا:

«أَيُّهَا، أَيُّهَا» و کلماتی که پس از حرف «يا» می‌آیند منادا نامیده می‌شوند. («رب»، «اللَّهُمَّ» نیز در ابتدای جمله منادا هستند).

مثال «رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نفسي.»

«پروردگارا همانا من به خودم ستم کردم.»

«اللَّهُمَّ إِنَّ رَزْقِي فِي السَّمَاءِ فَأَنْزِلْهُ.»

«خدایا بی‌شک روزی من در آسمان است پس آن را فرو بفرست.»

مفهومه تنسی

عین الخطأ في استخدام «إن» أو «أَنْ»:

١) مَنْ يَعْرِفُ أَنَّ اللَّهَ يُجَازِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَحِسِّبُ نَفْسَهُ.

٢) يَا نِسَاءَ إِنَّ تَرْبِيَةَ الْأَوْلَادِ أَمْرٌ مَهِمٌ.

٣) قُلْتُ لِتَلَامِيذِي إِنَّكُمْ مَجْدُونَ فِي دُرُوسِكُمْ.

٤) رَبَّنَا، أَنَّ مَفْتَاحَ حَلِّ الْمَسَاكِلِ بِيَدِكِ.

٥) گزینه (۳) - «رَبَّنَا» به معنای «پروردگارمان» بر منادا دلالت دارد بنابراین همزه «أن» باید مکسور (با کسره) باید - إن

ترجمه عبارت: ای پروردگارمان، قطعاً کلید حل مشکلات به دست توست.

بررسی سایر گزینه‌ها:

١) «أَنْ» صحیح است چون نه در ابتدای جمله و نه پس از مشتقات «قال» و نه پس از منادا آمده است، بنابراین صحیح است. ترجمه عبارت: هر کس

بداند که خداوند در روز قیامت او را مجازات می‌کند، خودش را محاسبه می‌کند.

٢) «إن» پس از منادای «نساء» درست آمده است. ترجمه عبارت: ای زنان قطعاً تربیت فرزندان امر مهمی است.

٣) «إن» پس از فعل «قلت» صحیح آمده است. ترجمه عبارت: به داشت آموزانم گفتم بدون شک شما در درس‌هایتان کوشایست.

مثال «إِنَّمَا» چه از نظر قواعد و چه از نظر ترجمه هیچ ربطی به «إن» ندارد. «إِنَّمَا» به معنای «فقط، تنها» است و پس از آن اسم، منصوب نمی‌آید

دقیقاً برعکس «إن».

مثال «إِنَّ اللَّهُ قَادِرٌ» (قطعًا خداوند تواناست). «إِنَّمَا اللَّهُ قَادِرٌ» (قطعًا خداوند تواناست).

٤) «كأن»: به معنای «گویی» و «مانند» و «مثل این‌که» است؛

مثال «كَانَ الْبِاقِوتُ وَ الْمَرْجَانُ»

ترجمه آیه شریفه: «آنان مانند باقوت و مرجانند.»

مثال كأن إرضاء الناس غاية لا تدرك.

«**گوی**» خشنود ساختن مردم هدفی است که به دست آورده نمی‌شود.

نکته «كأن» را با فعل ناقصه «كان» اشتباه نگیرید. (حرف وسط «كأن» همزه است و متحرک می‌باشد ولی حرف وسط «كان» الف و ساکن است.)

نحوه تست

عین جواباً كله من الحروف المشبهة بالفعل:

١) أَنَّ، إِنَّ، لَيْتَ، كَانَ، إِنَّ، أَنَّ، لَكَنْ

٢) لَيْتَ، لِيَسَ، لَعَلَّ، أَنَّ

٣) لَكَنْ، كَانَ، كَانَ، أَنَّ

گزینه (٤) - در این گزینه تمام حروف جزو حروف مشبهة بالفعل هستند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

١) أَنَّ، إِنَّ، لَيْتَ مُشَبَّهَةُ بِالْفَعْلِ / إِنَّ حَرْفٌ شَرْطٌ (بر سر فعل می‌آید.)

٢) لَكَنْ، كَانَ مُشَبَّهَةُ بِالْفَعْلِ / كَانَ از افعال ناقصه / أَنَّ از ارادات ناصبه

٣) لَيْتَ، لَعَلَّ، أَنَّ مُشَبَّهَةُ بِالْفَعْلِ / لِيَسَ از افعال ناقصه

٤) **لَكَنْ**: به معنای «اما، ولی» و برای کامل کردن پیام و برطرف کردن ابهام جمله قبل از خودش است؛ و غالباً وسط عبارت می‌آید.

مثال «إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِ عَلَى النَّاسِ وَ لَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ»

ترجمه آیه شریفه: «بی‌گمان خدا دارای بخشن بر مردم است **ولی** بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند.»

نکته - حرف جر «ل» گاهی همراه ضمایر متصل («ه»، «همما»، «هم...») به کار می‌رود و معنای فعل «داشتن / دارد» و مشتقات آن را منتقل می‌کند. هرگاه این حرف همراه ضمیر متصل «گن» صیغه «جمع مؤنث مخاطب» به کار رود در ظاهر شبیه حرف «لکن» می‌گردد. پس «لکن» را با «لکن» اشتباه نگیرید؛ «لکن» از «أ» حرف جر + ضمیر متصل «گن» تشکیل شده است و به معنای «به سود شما، برای شما، دارید» می‌باشد. (* حرف جز «إ» هنگام اضافه شدن به ضمایر غیر از ضمیر «ي» به «أ» تبدیل می‌شود).

نحوه تست

عین جواباً ماجاء فيه من الحروف المشبهة بالفعل:

١) لَيْتَ الْأَغْنِيَاءِ يَجْعَلُونَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ حَقًا لِلسَّائِلِ وَ الْمَحْرُومِ.

٢) إِنَّا مُكَلَّفُونَ بِالانتِفَاعِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ الَّتِي خُلِقَتْ لَنَا فِي حَيَاةِنَا.

٣) لَكَنْ بِرَامِجِ غَذَائِيَّةٍ طَوْلَ الْيَوْمِ فَاتَّبَعْنَهَا حَتَّى تَسْلِمُنَ مِنَ الْمَرْضِ.

گزینه (٤) - «لکن» اگر حرف مشبهة بالفعل باشد باید برای کامل کردن و برطرف کردن ابهام جمله قبل از خودش باید و به معنای «اما» باشد.

و در وسط عبارت می‌آید اما در این گزینه اوّلاً: «لکن» در ابتدای کلام آمده و ثانیاً: به معنای «برای شما، دارید» است پس حرف مشبهة بالفعل نیست.

ترجمه عبارت: در طول روز برنامه‌هایی غذایی دارید پس از آنها پیروی کنید تا از بیماری در امان بمانید.

بررسی سایر گزینه‌ها:

١) لَيْتَ حَرْفٌ مشَبَّهٌ بِالْفَعْلِ تَرْجِمَهُ عَبَارَتْ: كَاشْ ثُرُوتَمَنْدانَ از اموالَ خُودَ حَقَّ را برای نیازمند و محروم قرار بدهند.

٢) أَنَّ حَرْفٌ مشَبَّهٌ بِالْفَعْلِ تَرْجِمَهُ عَبَارَتْ: ما بَایِدَ بِاِجْدِيَّتِ از دَانِشِ خُودِ مَحَافِظَتِ کَبِيمِ زِيرَا فَرامُوشِي آفت دَانِشَ است.

٣) إِنَّ حَرْفٌ مشَبَّهٌ بِالْفَعْلِ تَرْجِمَهُ عَبَارَتْ: قَطْعًاً ما مَكْلَفٌ بِهِ بَهْرَه بَرْدَنَ از پَاكِيَهَايِي هَسْتِيَمَ کَه در زندگی مان برای ما آفریده شده‌اند.

٤) **لَيْتَ**: به معنای «كاش» و بیانگر آرزوست و به صورت «يا لَيْتَ: اي كاش» هم به کار می‌رود.

مثال «وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا أَيَتَيِي كُنْثُ تَرَابًا»

ترجمه آیه شریفه: «وَ كَافِرٌ مَّا گَوِيدَ إِي كاش من خاک بودم.»

٥) **أَعَلَّ**: به معنای «شاید» و «امید است» به کار می‌رود;

مثال «إِنَّا جَعْلَنَاهُ قَرآنًا عَزِيزًا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ»

ترجمه آیه شریفه: «بی‌گمان ما آن را قرآنی عربی قرار دادیم **شاید** (امید است) شما خردورزی کنید.»

حروف مشبّهة بالفعل

كَانَ	لَعِلَّ	لَيْتَ	لَكَنْ	أَنَّ	إِنَّ
گویی، مانند، مثل این که	شاید، امید است	کاش، ای کاش	اما، ولی	که	قطع‌اً، همانا، به درستی که، بی‌گمان

مفهوم نسبتی

عین عبارة فيها احتمال وقوع الفعل:

١ لَيْتَ المُدِيرُ الْأَنْوَرَ يَحْيَى إِلَى شَرْكَتِنَا.

٢ رُزْتُ صَدِيقِي فِي مَهْرَجَانِ الْأَفْلَامِ وَلَكِنَّهُ ذَهَبَ سَرِيعًا.

٣ لَعَلَّ الْأَسْعَارُ الْغَالِيَةُ فِي السُّوقِ تَنْزَلُ بِسُرْعَةٍ.

٤ عَلِمْتُ أَنَّ أَكْلَ بَعْضِ الْفَوَاحِدِ يَزِيدُ ضُغْطَ الدَّمِ.

گزینه (۳) - «لَعِلَّ» از حروف مشبّهة بالفعل است و به معنای «شاید، امید است» به کار می‌رود و هنگامی از آن استفاده می‌کنیم که قطعیت چیزی و یا کاری مشخص نباشد. ترجمه عبارت: شاید قیمت‌های بالا در بازار به سرعت پایین بیایند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

١ «لَيْتَ» بیانگر آرزوست. ترجمه عبارت: ای کاش مدیر شایسته به شرکت ما بیاید.

٢ «لَكَنْ» حرف استدراک و رفع اشتباہ یا توهمن از کلام قبل است. ترجمه عبارت: دوستم را در جشنواره فیلم‌ها دیدم ولی او به سرعت رفت.

٣ «أَنَّ» به معنای حرف ربط «که» است. ترجمه عبارت: دانستم که خوردن برخی میوه‌ها فشار خون را بالا می‌برد.

النافية للجنس

حرف «لا»ی نفی جنس به معنای «» بر سر مبتدا و خبر می‌آید و دقیقاً مانند حروف مشبّهة بالفعل علامت مبتدا را تغییر می‌دهد و آن را منصوب می‌کند.

دقت کنید «لا» انواع مختلفی دارد:

الف «لا»ی نفی جنس لا تلمیذ في المدرسة. (هیچ دانش‌آموزی در مدرسه نیست).

ب «لا»ی نفی مضارع لا أدْهَبُ إِلَى السُّوقِ. (به بازار نمی‌روم).

ج «لا»ی نهی لَا تَدْهَبُ إِلَى الْمَتَجَرِ. (به مغازه نرو).

د «لا»ی حرف جواب (در پاسخ به «هل» و «أَ» می‌آید). أَنْتَ مِنْ كِرْمَانْ؟ لَا، أَنَا مِنْ هَمْدَانَ.

ه «لا»ی عطف (وسط عبارت می‌آید). همْ أَغْنِيَاءُ لَا فُقَرَاءُ. (آن‌ها ثروتمندند نه فقیر).

نکته پس از «لا»ی نفی جنس حتماً اسم می‌آید و فعل نمی‌تواند پس از «لا»ی نفی جنس بیاید.

﴿ لَا عِلْمٌ لَنَا إِلَّا مَا عَلِمْنَا ﴾

«لَا»ی آسم
نفی جنس

ترجمه آیه شریفه: «جز آنچه به ما آموختی، هیچ دانشی نداریم. (برای ما نیست)»

نکته اسمی که پس از «لا»ی نفی جنس می‌آید نکره است و هیچ‌گاه «ال و تنوین» نمی‌گیرد، همیشه حرکت آخر آن «فتحه» (ـ) است و هیچ‌گاه به صورت مثنی یا جمع هم نمی‌آید بلکه همیشه مفرد است.

مثال لَا قَلْمَانًا عَلَى الْمَنْضَدِ.

(اسم پس از «لا»ی نفی جنس تنوین نمی‌گیرد قلم)

مثال لَا الْكِتَابُ فِي يَدِي.

(اسم پس از «لا»ی نفی جنس «ال» نمی‌گیرد کتاب)

مثال لَا كَتَبٌ فِي الْمَحْفَظَةِ.

(اسم پس از «لا»ی نفی جنس به صورت مثنی یا جمع نمی‌آید و فقط مفرد و با «فتحه» می‌آید کتاب)

نَذْكَرُهُمْ «أَلَا» دو نوع است:

الْفُ «أَلَا» ادات تنبیه است و به معنی «هان، آگاه باش» است.

مَذَالٌ «أَلَا، إِنَّ الدُّنْيَا لَيَسْتَ دَارَ الْبَقَاءِ. (آگاه باش که دنیا سرای جاودان نیست.)

ب گاهی اوقات نیز «أَ» استفهام به همراه «لا»ی نفی با هم به صورت «أَلَا» می‌آید که با «أَلَا» تنبیه فرق می‌کند و پس از آن فعل مضارع می‌آید؛ مانند:

أَلَا تَعْلَمُ آیا نمی‌دانی؟

اما «أَلَا» فقط یک نوع است و آن به این صورت است که «أَنْ» ناصبه با «لا»ی نفی به صورت «أَلَا» در می‌آیند و بر سر فعل مضارع وارد می‌شود؛ مانند: أَلَا يَجِلسُ که ننشیند.

نَفْوَهُ نَسْتَ

عین الصَّحِيحِ عَنْ نَوْعِ «لَا»:

١ لا شَكَّ أَنْكَ لَنْ تَكَذِّبِي مِنْ أَجْلِ زَخَارِفِ الدُّنْيَا. (نافیة للجنس)

٢ لَا تَعْرِفُ أَنَّنِي ذَلِكَ الشَّابُ الَّذِي اسْتَقْبَلَكَ بِحَفَاوَةٍ. (نافیة للجنس)

٣ گرینه (۳) - ترجمه عبارت: هیچ سودی نیست در سخنی که در آن بیهودگی و غیبت و دروغ است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

٤ «لَا» بر سر اسم «شَكَّ» وارد شده است و «لَا»ی نفی جنس است. ترجمه عبارت: هیچ شکی نیست که تو هرگز به خاطر زیورآلات دنیا دروغ نخواهی گفت.

٥ «لَا» بر سر فعل مضارع «بَيَادِزَ» وارد شده و «لا»ی نفی مضارع است. ترجمه عبارت: خوشبا هalt ای کسی که کارهای بد و ناشایست را انجام نمی‌دهد.

٦ «أَلَا» ترکیبی از «أَ» استفهام و «لا»ی نفی است که بر فعل مضارع «تَعْرُفُ» وارد شده است پس «لا»ی نهی نیست. ترجمه عبارت: آیا نمی‌دانی که من آن جوانی هستم که به گرمی به پیشواز تو آمد.

فَنِ التَّرْجِمَةِ

١ فعل مضارع پس از «لَيَتَ» و «لَعَلَّ» عموماً به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود.

مَذَالٌ «لَعَلَّ الْغَيْوَمَ ثَمَطَرَ عَلَيْنَا». شاید ابرها بر ما بیارند.
مضارع التزامی فعل مضارع حرف مشبه بالفعل

مَذَالٌ «لَيَتَ الْمُسْلِمِينَ يَتَحَدَّوْنَ فِي الْعَالَمِ». کاش مسلمانان در جهان متّحد بشوند.
مضارع التزامی فعل مضارع حرف مشبه بالفعل

٢ فعل ماضی پس از «لَيَتَ» را با توجه به جایگاهش در متن می‌توان «ماضی استمراری یا ماضی بعید» ترجمه کرد.

مَذَالٌ «لَيَتَ التَّلَمِيذُ ابْتَدَأَ عَنِ الْكَسْلِ». کاش دانش‌آموز از تبلی دوری می‌کرد. (دوری کرده بود).
ماضی استمراری فعل ماضی حرف مشبه بالفعل

لَيَتَ + فعل ماضی = ماضی استمراری (ماضی بعید)

نَذْكَرُهُمْ در ترجمه صحیح فعل بعد از «لَيَتَ» و «لَعَلَّ» باید به سیاق عبارت نیز توجه کرد.

مَكْتَهٌ ترجمه هنر است و بسیاری از اوقات باید ذوق و سلیقه مترجم همراه توانمندی‌های زبانی مانند شناخت ویژگی‌های زبان مبدأ و مقصد باشد.

مَذَالٌ در ترجمه «لا»ی نفی جنس از «هیچ نیست» استفاده می‌کنیم.

مَذَالٌ «لَا فَقْرَ أَشَدُ مِنَ الْجَهَلِ». هیچ فقری سخت‌تر از نادانی نیست.
«لا»ی نفی جنس

نحوه ترسی

تجربی ۹۴

﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ عَيْنُ الصَّحِيفَةِ فِي التَّرْجِمَةِ:

- ۱ الله مثل هایی برای مردم می زند، شاید پند بگیرند.
۲ خداوند مثلی برای مردم زده است، باشد که متنبه شوند.

﴿گزینه (۲) - «يَضْرِبُ»: فعل مضارع است و به صورت اخباری ترجمه می شود. (رد گزینه ۳ و ۴)

«الأمثال»: اسم معرف بأل است و در ترجمة آن «ي» نمی آید و نیز جمع است نه مفرد (مثالها) (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴)

«لعل + فعل مضارع → مضارع التزامي» (شاید یادآور شوند) (رد گزینه ۱ و ۴)

زبان ۹۵

عَيْنُ الصَّحِيفَةِ:

- ۱ لا طفل يقلق لتهيئة طعامه في كل يوم؛ كودك براي تهيه غذائي روزانه اش مضطرب نیست.
۲ لأنَّه يؤمن بعطوفة أمه دائمًا؛ زيرا او همیشه به مادر مهربانی ایمان دارد.
۳ ليتنی كنت آمنت برّي مثل ذلك الطفّل؛ اي کاش من هم مثل آن کودك به خدایم ایمان بیاورم.
۴ وما كنت أقلق لتهيئة طعام الغد أبدًا؛ و هرگز براي تهيه غذائي فردا پریشان نمی شدم.

﴿گزینه (۴) - (ما + کان + فعل مضارع → ماضی منفی استمراری)

ترجمه درست سایر گزینه ها:

- ۱ هیچ کوکی برای تهیه غذای خود در هر روز نگران نمی شود.
۲ ای کاش من مانند آن کودك به پروردگارم ایمان داشتم.

ترجمه عبارات مهم

۱۰

با یکتاپرستی به دین روی آور.	﴿أَقْمَ وَجْهَكَ لِلَّدِينِ حَيْفَا﴾
هیچ ملتی از ملت های زمین نیست مگر اینکه دینی و روشی برای عبادت داشته است.	لا شَعْبَ مِنْ شُعُوبِ الْأَرْضِ إِلَّا وَكَانَ لَهُ دِينٌ وَ طَرِيقَةٌ لِلْعِبَادَةِ.
پس آثار قدیمی که انسان آنها را کشف کرده است و تمدن هایی که از طریق نوشتہ ها و نگاره ها و نقاشی ها و مجسمه ها آنها را شناخت،	فَالَّاثَرُ الْقَدِيمَةُ الَّتِي اكْتَسَبَهَا الْإِنْسَانُ وَ الْحَضَارَاتُ الَّتِي عَرَفَهَا مِنْ خَلَلِ الْكِتَابَاتِ وَ النُّقُوشِ وَ الرُّسُومِ وَ السَّمَائِلِ،
بر توجه انسان به دین تأکید می کند و دلالت بر این می کند که آن [دین] در وجود او [امری] فطری است؛	تُؤَكِّدُ اهْتِمَامُ الْإِنْسَانِ بِاللَّدِينِ وَ تَدْلِيْلُ عَلَى أَنَّهُ فِطْرِيٌّ فِي وُجُودِهِ؛
ولی عبادت هایش و مراسم او خرافی بود؛	وَلَكِنَّ عِبَادَاتِهِ وَ شَعَائِرِهِ كَائِنَتْ خَرَافِيَّةً؛
مانند تعدد خدایان و تقديم کردن قربانی ها برای آنها به خاطر خشنودی آنان و دوری کردن از بدی آنها.	مِثْلُ تَعْدُدِ الْأَلَهَةِ وَ تَقْدِيمِ الْقَرَابِينَ لَهَا لِكَسْبِ رِضاَهَا وَ تَحْنِيبِ شَرَّهَا.
این خرافه ها در دین های مردم، با گذشت زمان ها افزایش یافت.	إِرْدَادُهُتْ هَذِهِ الْخَرَافَاتُ فِي أَدِيَانِ النَّاسِ عَلَى مَرَّ الْعَصُورِ.
آیا انسان گمان می کند که بیهوده و پوج رها می شود؟	﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًّيًّا﴾
به همین خاطر پیامبران را به سویشان فرستاد تا راه مستقیم و دین حق را روشن کنند.	لِذِكْرِ أَرْسَلَ إِلَيْهِمُ الْأَنْبِيَاءَ لِيَبَيِّنُوا الظَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمَ وَ الدِّينَ الْحَقَّ.
و قرآن کریم در مورد روش و کردار پیامبران (درود بر آنها باد) و کشمکش آنها با گروههای کافرشان با ما سخن گفته است.	وَ قَدْ حَدَّثَنَا الْقَرآنُ الْكَرِيمُ عَنْ سِيرَةِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الْسَّلَامُ وَ صِرَاعَهُمْ مَعَ أَقْوَامَهُمُ الْكَافِرِينَ.
و برای مثال باید از ابراهیم خلیل علیه السلام که سعی کرد قوم خود را از پرستش بتها نجات دهد، یاد کنیم.	وَلَنَذْكُرُ مُثِلًا إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي حَاوَلَ أَنْ يُئْتَقِدَ قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ.
پس تبری را برداشت و همه بتها به جز بت بزرگ را در معبد شکست،	فَحَمَلَ فَأَسَا، وَ كَسَرَ جَمِيعَ الْأَصْنَامِ فِي الْمَعْبِدِ إِلَّا الصَّنِيمَ الْكَبِيرَ،

سپس تبر را بر شانه او آویخت و معبد را ترک کرد.
و هنگامی که مردم برگشتند، بتایشان را شکسته دیدند،
و گمان کردند که ابراهیم علیه السلام کننده کار است، پس او را برای
محاکمه حاضر کردند و از او پرسیدند:
آیا تو این کار را با خدایان ما انجام دادی، ای ابراهیم؟
قوم، شروع به پچ کردند: «همانا بت سخن نمی‌گوید؛ ابراهیم فقط
قصد دارد بتهای ما را مسخره کند.»
گفتند: او را بسوزانید و خدایان را پاری کنید.
پس او را در آتش انداختند، پس خدا او را از آن نجات داد.
پس این روز رستاخیز است ولی شما نمی‌دانستید.
قطعاً خداوند کسانی را دوست می‌دارد که در راه او صفت کشیده
می‌جنگند گویی آن‌ها ساختمانی استوارند.
و کسانی را که به جای خدا فرامی‌خوانند دشنام نهید زیرا (آن‌ها)
به خدا دشنام دهنند.
و گفتارشان تو را غمگین نکند؛ زیرا ارجمندی، همه برای خدادست.
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند برابرند؟
پروردگارا، آن‌چه توانش هیچ را نداریم بر ما تحمیل نکن.
خدا رحم نمی‌کند به کسی که به مردم رحم نمی‌کند.
هر غذایی که نام خدا بر آن برده نشود، هیچ برکتی در آن نیست.
خشتمگین نشو، زیرا خشم مایه تباہی است.
هیچ خیری در سخنی نیست مگر اینکه همراه با عمل باشد.
هیچ جهادی همچون جهاد با نفس نیست.
هیچ لباسی زیباتر از سلامتی نیست.
هیچ فقری همچون نادانی و هیچ میراثی همچون ادب نیست.
گفته شد: وارد بهشت شو. گفت ای کاش قوم من می‌دانستند که
پروردگارم را امززید و من را از گرامی داشته شدگان قرار داد.
غمگین نشو، قطعاً خدا با ماست.
هیچ معبدی جز خدا نیست.
هیچ دینی نیست برای کسی که پیمانی برایش نیست.
همانا از سنت است که مرد به همراه مهمانش تا در خانه بیرون بیاید.
ای که نابخردانه افتخار کننده به دودمان هستی، مردم تنها از یک
مادر و یک پدر هستند.
آیا آنان رامی‌بینی (می‌پنداری) که از نقره، آهن، مس یا طلا آفریده شده‌اند؟
بلکه آنان را می‌بینی (می‌پنداری) که از تکه گلی آفریده شده‌اند. آیا
به جز گوشت و استخوان و پی‌اند؟

ثُمَّ عَلَقَ الْفَأْسَ عَلَى كَتْفِهِ وَ تَرَكَ الْمَعْبَدَ.
وَ لَمَّا رَجَعَ النَّاسُ، شَاهَدُوا أَصْنَامَهُمْ مُكَسَّرَةً.
وَ ظَنُّوا أَنَّ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هُوَ الْفَاعِلُ، فَأَخْضَرُوهُ لِمُحاكَمَةٍ وَ سَأَلُوهُ:
﴿أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهِنْتَنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾
بَدَا الْقَوْمُ يَتَهَمَّسُونَ: «إِنَّ الصَّنَمَ لَا يَتَكَلَّمُ؛ إِنَّمَا يَقُصُّ إِبْرَاهِيمُ الْإِسْتِهْزَاءَ
بِأَصْنَامِنَا»
﴿قَالُوا حَرَقُوهُ وَ انْصُرُوا آهَنَتَمُ﴾
فَقَدَفُوهُ فِي التَّارِ، فَأَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهَا.
﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبُعْثَةِ وَ لِكُلِّنَّمَا كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الظَّالِمِينَ يُفَاقِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّاً كَانَهُمْ بُنْيَانُ مَرْصُوصٍ﴾
﴿وَ لَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ...﴾
﴿وَ لَا يَحْرِنُكُمْ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِرَةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾
﴿هُلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
﴿رَبَّنَا وَ لَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ...﴾
لا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ.
كُلُّ طَعَامٍ لَا يَذَكَّرُ اسْمُ اللَّهِ عَنِيهِ، لَا بَرَكَةَ فِيهِ.
لَا تَعْصُبْ، فَإِنَّ الْعَصْبَ مَفْسَدَةً.
لَا حَيْزَ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ الْفِعْلِ.
لَا جِهَادَ كَجِهَادِ النَّفْسِ.
لَا لِبَاسٍ أَجْمَلُ مِنَ الْعَافِيَةِ.
لَا فَقْرَ كَالْجَهَلِ وَ لَا مِيراثَ كَالْأَذَبِ.
﴿... قَبْلَ ادْخَلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْثَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا عَفَرَلِي زَبَّيْ وَ جَعْلَنِي
مِنَ الْمُكَرَّمِينَ...﴾
﴿... لَا تَعْزَزْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾
﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
لا دین لِمَنْ لَا عَاهَدَ لَهُ.
إِنَّ مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يَخْرُجَ الرَّجُلُ مَعَ صَفِيفَهِ إِلَى بَابِ الدَّارِ.
أَيُّهَا الْفَاخِرُ جَهَلًا بِالْتَّسْبِ / إِنَّمَا النَّاسُ لَآمُّ وَ لَآبُ
هَلْ تَرَاهُمْ خُلِقُوا مِنْ فِضَّةٍ / أَمْ حَدِيدٍ أَمْ نُحَاسٍ أَمْ ذَهَبٍ
بَلْ تَرَاهُمْ خُلِقُوا مِنْ طَيْبَةٍ / هَلْ سُوئِ لَحْمٍ وَ عَظَمٍ وَ عَصَبٍ

افتخار، تنها به خردی استوار، شرم، پاکدامنی و ادب است.	إِنَّمَا الْفَخْرُ لِعُقْلٍ ثَابِتٍ / وَ حَيَاءً وَ عَفَافٍ وَ أَدْبٍ
و سینه را با شادمانی و دهانم را با لبخندها پر کن.	وَ امْلَأُ الصَّدْرَ اُشْرَاحًاً وَ فَمِي بِالْتَسْمَاتِ.
و مرا در درس‌هایم و انجام تکالیف یاری کن.	وَ أَعْنِي فِي دُرُوسِي وَ أَدَاءِ الواجباتِ.
و عقل و قلب مرا با علوم سودمند روشن کن.	وَ أَنْرِ عَقْلِي وَ قَلْبِي بِالْعِلُومِ التَّافِعَاتِ.
و موفقیت را بخت و بهره من در زندگی قرار ده.	وَ اجْعَلِ التَّوْفِيقَ حَظِّي وَ نَصِيبِي فِي الْحَيَاةِ.
و دنیا را با آشتنی که در برگیرنده همه جهت‌ها باشد، پر کن.	وَ امْلَأُ الدُّنْيَا سَلَامًا شَامِلًا كُلَّ الْجِهَاتِ.
و من و سرزمینم را از بدی حوادث نگهداری کن.	وَ احْمِنِي وَ احْمِ بِلَادِي مِنْ شُرُورِ الْحَادِثَاتِ.
زمانی که پرنده باهوش جانور درنده را نزدیک لانه‌اش می‌بیند.	حِينَ يَرَى «الطَّائِرُ الذَّكِيُّ» حَيَوَانًا مُفْتَرِسًا قَبْرَ عُشَّهِ
روبه‌رویش و انمود می‌کند که بالش شکسته است.	يَتَظَاهِرُ أَمَامَهُ بِأَنَّ جَنَاحَهُ مَكْسُوَّ
پس حیوان درنده این شکار را تعقیب می‌کند و از لانه بسیار دور می‌شود.	فَيَتَبَعُ الْحَيَوَانُ الْمُفْتَرِسُ هَذِهِ الْفَرِيسَةَ وَ يَبْتَعِدُ عَنِ الْعَشِّ كَثِيرًا.
وقتی که این پرنده از فریب دشمن و دور شدنش و نجات زندگی	وَعِنَّدَمَا يَتَأَكَّدُ الطَّائِرُ مِنْ خَدَاعِ الْعَدُوِّ وَ ابْتِعَادِهِ وَ إِنقَادِ حَيَاةِ فِرَاخِهِ يَطِيرُ بَغْتَةً
وجه‌هایش مطمئن می‌شود ناگهان پرواز می‌کند.	جَهَنَّمَةً يَطِيرُ بَغْتَةً

وازگان و اصطلاحات

المُجِيب: برآورنده	أشدَّ: سخت تر
التَّقْشُ: کنده‌کاری، نگاره «جمع: النَّقْوش»	أعْيَ: مرا یاری کن (ماضی: أَعْلَانَ / مضارع: يُعْيِنُ / أَعْنَ + نون وقاية + ي)
المَفْسَدَةُ: مایه تباہی	أعْنَى: بی‌نیازتر، بی‌نیازترین
المَكْسُوَّ: شکسته	أقامَ: برپا داشت (مضارع: يَقْعِيمُ / مصدر: إقامَة)
الْكِتَابَاتُ: نوشته‌ها «مفرد: الْكِتابَةُ»	أنقَذَ: نجات داد (مضارع: يَنْقَذُ / أمر: أَنْقَذُ / مصدر: إنقاد)
أَحْضَرَ: آورد، حاضر کرد	أرسَلَ: فرستاد (مضارع: يَرْسِلُ / أمر: أَرْسَلُ / مصدر: إرسال)
الْأَنْشَرَاجُ: شademانی	أَقْمَ وَجْهَكَ: روی بیاور (ماضی: أَقَمَ / مضارع: يَقْعِيمُ)
الْأَسْلَامُ: آشتنی، صلح	أمَّا: یا
الْأَسْيَرَةُ: روش و کردار، سرگذشت	أَنْزَ: روشن کن (ماضی: أَنَّازَ / مضارع: يَنْيِرُ)
الْأَشْعَاعَرُ: مراسم	أَنَّ: که
الْأَصْنَمُ: بت «جمع: الأَصْنَام»	إرضاءُ: خشنود ساختن
الْأَطْيَنُ: گل	إِنَّمَا: فقط، تنها
الْأَعْصَبُ: پی	إِنَّ: بی‌گمان، حقیقتاً، قطعاً
الْأَلْحَمُ: گوشت «جمع: الْلَّحُوم»	الآلَةُ: دستگاه «جمع: الْأَلَالَاتُ»
الْأَلْسَانُ: زبان «جمع: الْأَلْسَنَةُ»	الأَجْرُ: پاداش «جمع: أَجْوَرُ»
الْأَلْشُودَةُ: سُرود «جمع: الْأَلْأَشِيدُ»	البَيْانُ الْمَرْصُوصُ: ساختمان استوار
الْبَسْمَاتُ: لبخندها «مفرد: الْبَسْمَةُ»	الثَّمَائِيلُ: مجسمه‌ها «مفرد: التَّمَثَّلُ»
الْبَعْثُ: رستاخیز	الثَّرَابُ: خاک، ریز گرد
بَعْثَةً: ناگهان	الخَضَارَاتُ: تمدن‌ها «مفرد: الحَضَارةُ»
الْحَظَّةُ: بخت «جمع: الْحُظُوظُ»	خَذُوا! : بگیرید (أَخْذَ: گرفت)
الْخَنِيفُ: یکتاپرست «الْدَّيْنُ الْخَنِيفُ: دین راستین»	خِدَاعُ: فریب
الْعَظَمُ: استخوان «جمع: الْبَيْظَامُ»	الْخَشْبُ: چوب «جمع: الْأَخْشَابُ»
الْفَأْسُ: تبر «جمع: الْفَؤُوسُ»	الْدَارُ: خانه
الْقَرَابِينُ: قربانی‌ها «مفرد: الْقَرْبَانُ»	الْذَهَبُ: طلا
الْقَوْلُ: گفتار «جمع: الْأَقْوَالُ»	الرَّسْمُ: نقاشی
الْكَلَامُ: سخن	السَّلْمُ: صلح
الْكَثِيرُ: بسیار	الشَّعْبُ: ملت «جمع: الشَّعُوبُ»

سوی: به جز	كونوا: باشید (کان: بود)
ضَعْ: بگذار (ماضی؛ وَضَع / مضارع: يَضَع / أمر: ضَعْ)	إِخْمَنِي: از من نگهداری کن (ماضی: حَمَى / مضارع: يَحْمِي / إِخْمَن + نون وقايه + ي)
ظَنَّ: گمان کرد (مضارع: يَظْلِنُ / مصدر: ظَنَّ)	إِزَادَث: افزایش یافت، زیاد شد (ماضی: إِزَادَه / مضارع: يَزَادَه)
عَرْفَ: شاخت، دانست (مضارع: يَعْرِفُ / مصدر: عِرْفَان وَ مَعْرِفَة)	اسْعَوْ: بشتابید (ماضی: سَعَى / مضارع: يَسْعَى)
عَرِبَة: پهن، گسترده	إِكْتَشَفَ: یافت، کشف کرد (مضارع: يَكْتَشِفُ / مصدر: إِكْتِشاف)
عَقْلَ: خردورزی کرد	بَدَؤُوا يَتَهَامِسُونَ: شروع به پیچ پچ کردن (ماضی: تَهَامَسَ / مضارع: يَتَهَامِسُ)
عَلَقَ: آویخت (مضارع: يَعْلَقُ / أمر: عَلَقُ / مصدر: تَعْلِيق)	فَقْهَ: نقره
فَقَهَ: فرستاد (مضارع: يَبْعَثُ / أمر: إِبْعَثُ)	الْفَقْرَآن: خواندن
قَدْقَ: انداخت (مضارع: يَقْدِنُ / أمر: إِقْدِنُ)	بَيَّنَ: آشکار کرد (مضارع: يَبَيِّنُ / أمر: بَيَّنُ / مصدر: تَبَيِّن)
قَيْلَ: گفته شد ـ هـ قال: گفت	تَبَيَّعَ: تعقیب کرد
لا: بر سر فعل مضارع به معنای «نباید» مانند: «لا يَدْهَبُ: نباید برود»	تَأْكِيدَ: مطمئن شد
لا: حرف نفی مضارع مانند: «لا يَدْهَبُ: نمی رود»	تَجَنَّبَ: دوری کردن (ماضی: تَجَنَّبَ / مضارع: يَتَجَنَّبُ)
لا: نه (در مقابل «نعم: بله»)	تَدَلَّلَ: دلالت می کند (ماضی: دَلَّ / مضارع: يَدَلُّ)
لا: هیچ ... نیست. (تفی جنس) مانند: «لا رجَلٌ في الحَقْلَةِ: هیچ مردی در جشن نیست.»	تَعْقِلُونَ: خردورزی می کنید
لَعْلَ: شاید، امید است	تَكَلَّمَ: صحبت کرد (مضارع: يَتَكَلَّمُ / أمر: تَكَلَّمُ / مصدر: تَكَلَّمُ)
لَمَ: برای چه (لا + ما)	جَعَلَ: قرار داد (مضارع: يَجْعَلُ / أمر: حَاوِلُ / مصدر: جَعْلَه)
لَكِنَّ: لکن، ولی	حَاوَلَ: تلاش کرد (مضارع: يَحْاوِلُ / أمر: حَاوِلُ / مصدر: مُحاوَلَه)
نَادِي: صدا زد (مضارع: يَنْادِي / مصدر: مُنَادِيَة)	حَدَّثَ: سخن گفت (مضارع: يَحْدَثُ / أمر: حَدَّثُ / مصدر: تَحْدِيث)
نَحَاسَ: مس	حَرَقَ: سوزاند
كَانَ: گویی، انگار	حَرَنَـ: غمگین شد (مضارع: يَحْرَنُ / مصدر: حَرَنَـ)
كَسْرَ: شکست	دَوْنَ: بدون
يَأْلِيَتْنِي: ای کاش من!	ذَاتَ: دارای
يَلِيَ: می آید	سَدَّيَ: بیهوده و پوج
	سِنَ: دندان، عمر

كلمات مترادف

إِكْتَشَفَ = وَجَدَ (یافت، پیدا کرد)	السَّيِّرَةُ = الطَّرِيقَةُ (روش و کردار)	آلَهَ = أَدَاءَ (وسیله)
حَاؤُلَ = اجْتَهَدَ = سَعَى (کوشید - تلاش کرد)	الشَّعَاعَرُ = الْمَرَاسِيمُ (مراسم)	أَفْرَ = ثَوابَ (پاداش)
سَدَّيَ = عَبَثَ (بیهوده و پوج)	الصَّرَاعَ = التَّرَازُعُ (کشمکش)	أَحَقَّ = أَلْيَقَ (شایسته تر)
سِوِيَ = إِلَـا (به جز)	الغَرِيبَةُ = الْوَلَسِيعَةُ (پهناور، پهن)	أَخْضَرَ = جَلَبَ (حاضر کرد، آورد)
ضَعَ = إِجْعَلَ (قرار بدھ)	العَصُورُ = الْأَزْمِنَةُ (دوران ها، زمان ها)	أَشَدَّ = أَصْعَبَ (سخت تر)
لَعْلَ = يَمْكِنَ = زَبَ = عَسَى (شاید، امید است)	القَرَابِينُ = الْأَضْحِيَةُ (قربانیان)	أَعْانَ = نَصَرَ (یاری کرد)
كَلَمَ = تَحَدَّثَ (سخن گفت)	الْمَرْصُوصُ = الْمَسْتَحْكَمُ (استوار)	أَمَ = أُو (يَا)
يَحْسَبُ = بَطَنَ (گمان می کند)	البَشْكَةُ = الصَّحْكَةُ (خنده، لبخند)	الْأَصْنَامُ = التَّمَاثِيلُ (بت ها، مجسمه ها)
يَلِيَ: می آید	الْحَظَّ = النَّصِيبُ (بخت، قسمت، شانس)	الْأَلَمُ = الْوَجْعُ (درد)
	الْإِنْشَرَاحُ = الْفَرْحُ (شادمانی)	الْبَنِيَانُ = بِنَاءً (ساختمان)
	أَبَرَ = نَوَّرَ (نورانی کن)	الْتَّجَنَّبُ = الْاجْتِنَابُ (دوری کردن)
	إِشْعَوا = عَجَلُوا (بشتایید)	الْحَنِيفُ = الْمَوْحَدُ (بکتاب پرست)
	الْأَسْتَهْزَاءُ = السُّخْرِيَّةُ (مسخره کردن)	الْسَّبَتُ = الفَحْشُ (دشنا، کلام زشت)

كلمات متضاد

الْقَدِيمَةُ (قديمي) ≠ الْحَدِيثَةُ (جديد)	الْحَقُّ (حق) ≠ الْبَاطِلُ (باطل)	ابْتَعَدَ (دور شد) ≠ اقتربَ (نزدیک شد)
الْهِدَايَةُ (هدایت) ≠ الْضَّلَالَةُ (غمراهی)	الْخَنِيفُ (يكتاپست) ≠ الْمُشَرِّكُ (مشرك)	أَجْمَلُ (زیباتر) ≠ أَقْبَحُ (رشتشتر)
الْكَشْلَانُ (تنبل) ≠ التَّشِيطُ (فعال)	الْحَفْيٌ (پنهانی) ≠ الظَّاهِرُ (أشكار)	أَعْنَى (بینیازتر) ≠ أَفْقَرُ (نیازمندتر)
إِذْدَادَتُ (زياد شد) ≠ قَلَّتُ (کم شد)	الْخَرَافِيَّةُ (خرافای) ≠ الْحَقِيقِيَّةُ (واقعی)	أَمُّ (مادر) ≠ أَبُ (پدر)
سُوءُ الْحَفْظِ (بخختانه) ≠ حُسْنُ الْحَفْظِ (خوشبختانه)	الشَّرُّ (بدی) ≠ الْخَيْرُ (خوبی)	الْبَاطِلُ (باطل) ≠ الْحَقُّ (حق)
الْكَبِيرُ (بزرگ) ≠ الصَّغِيرُ (کوچک)	الصَّرَاعُ (کشمکش) ≠ السَّلَمُ (صلح)	الْبُسْمَةُ (خنده) ≠ الْبَكَاءُ (گریه)
	الْعَرَبِيَّةُ (پهناور، پهن) ≠ الْفِيَقَةُ (تنگ)	الْتَّارِكُ (ترک کننده) ≠ الْمَالِيُّ (روی آورنده)

جمع های مکسر

ترجمه	مفرد	جمع	ترجمه	مفرد	جمع	ترجمه	مفرد	جمع
پیامبر	نَبِيٌّ	أَنْبِيَاءٌ	نقاشی	رَسْمٌ	رُسُومٌ	بت	صَنَمٌ	أَصْنَامٌ
گروه	قَوْمٌ	أَقْوَامٌ	مجسمه	مِثَالٌ	تَمَاثِيلٌ	شانه	كَنَفٌ	أَكْنَافٌ
عید	عِيدٌ	أَعْيَادٌ	دین	دِينٌ	دِينَاتٌ	أدیان	نَقْشٌ	نَقْوَشٌ
حديث، سخن	حَدِيثٌ	أَحَادِيثٌ	دوره، زمان	عَصْرٌ	عُصُورٌ	تبر	فَأْسٌ	فُؤُوسٌ
عضو	عَضْوٌ	أَعْضَاءٌ	معبد	إِلَهٌ	إِلَهَاتٌ	قربانی	قَرْبَانٌ	قَرَابَيْنٌ
دستگاه	آلَةٌ	آلاتٌ	سخن	قَوْلٌ	أَقْوَالٌ	پاداش	أَجْرٌ	أَجْرَاتٌ
زنдан	سِجْنٌ	سُجُونٌ	گوشت	لَحْمٌ	لَحْوَمٌ	استخوان	عَظْمٌ	عِظَامٌ
			بحت	حَنْطَةٌ	حُنُوطٌ	سرود	أَنْشَوَةٌ	أَنْشَيْدٌ

كلمات مشابه

فَأْسٌ: تَبَرٌ	رُسُومٌ: نقاشی ها	سُوَى: به جز	الصَّرَاعُ: درگیری، نزاع
رَأْسٌ: سَرٌ	مَرْسُومٌ: رایج	سُدَى: بیهوده و پوج	الصَّدَاعُ: سردرد
أَسْفَ: تأسف خورد			
سِلْمٌ: صلح	ثَرَابٌ: خاک	عَلْقٌ: آویخت	شَعَابٌ: مراسم
سَلِيمٌ: سالم	ثَوَاثٌ: میراث	أَعْقَ: لیسید	شَعْرَاءُ: شاعران
			أَشْعَارٌ: شعرها
حَمَّلَ: تحمیل کرد		سِنٌ: دندان	عَظْمٌ: استخوان
حَقَّلَ: برداشت، حمل کرد		سِنٌ: عمر	عَظِيمٌ: بزرگ
حَفْيٌ: پنهانی		لِمٌ: چرا، برای چه	شَعْبٌ: ملت
مَحْبُوٰ: پنهان		لَمٌ: حرف نفی فعل مضارع	عَشْبٌ: گیاه

كلمات عربي به عربي

الْكَنْفُ: عَضْوٌ مِّنْ أَعْضَاءِ الْجِسْمِ يَقْعُدُ عَلَى الْجِدْعِ.	الْفَأْسُ: الْأَلْهَ ذَلِيلٌ مِّنَ الْحَشَبِ وَ سِنٌ عَرِيقٌ مِّنَ الْحَدِيدِ يُقْطَعُ بِهَا.
كتف، شانه: عضوی از اعضای بدن که در بالاترین قسمت تنه واقع می شود.	تبَرٌ: وسیله‌ای دارای دسته‌ای از چوب و دندانه‌ای پهن از آهن که با آن بریده می شود.
الْخَنِيفُ: التَّارِكُ لِبَاطِلٍ وَ الْمُتَمَالِيُّ إِلَى الدِّينِ الْحَقِّ.	الصَّنَمُ: تَمَثَّلٌ مِّنَ الْحَجَرِ أَوِ الْخَشَبِ أَوِ الْحَدِيدِ يُعَيَّنُ مِنْ دُونِ اللَّهِ.
يكتاپست: ترک کننده باطل و روی آورنده به سوی دین حق.	بَتٌ: مجسمه‌ای از سنگ یا چوب یا آهن که به جای خداوند پرستیده می شود.
بَدُوؤُوا يَتَهَامُونَ: إِنَّهُمْ بَدُؤُوا يَتَكَلَّمُونَ بِكَلَامٍ حَفَّيًّا.	
شروع به پچ پچ کردن: آن ها شروع به سخن گفتن با سخنی مخفیانه کردند.	

دُرْسُ هَايْ چهارگُرْبَعَةِ ای

وازگان

١- «..... الإنسان الآثار القديمة التي تؤكد على اهتمام البشر بالدين». عين الصحيح للفراغ:

٤) حاول	٣) أحضر	٢) أرسل	١) اكتشف
٤) التمايل	٣) الحضارات	٢) الشعائر	١) السيرة
٢) قد حذثنا القرآن عن صراع الأقوام الكافرين.	٤) أنت قللت هذا بالهتنا يا إبراهيم	١) أيحسب الإنسان أن يترك سدى	٢) بيهوده
		٣) إن إبراهيم (ع) حاول أن ينقد قومه من عادة الأصنام.	
٤- عين الخطأ عن ترجمة الكلمات التي تحتها خط:			

(١) كان الهدف من تقديم لآلهة كسب رضاها. (القرابين)

(٣) عرف الإنسان الحضارات من خلال و الرسوم. (النقوش)

٥- عين الصحيح عن متراوef الكلمات المعينة:

٢) ضع في الفراغ كلمة مناسبة. (جعل)	١) ما حلق الإنسان سدى. (يسوى)
٤) ... كأنهم بنى مروضون (الإنسراح)	٣) إشتاد الصراع بين البلدين. (الخلافات)

٦- عين الخطأ عن ترجمة الكلمات المعينة:

٢) زيناً أعتا في شائد الدهر لكي نتغلب عليها.	١) كانت بسمات أبي الجميلة تُفَرَّخُ كثيرةً
٤) يا محب الدعوات، أجعل أيامك من الإناء.	٣) أوصت أخي ليتها و قالت لها: أحْمِي نفسيك من الإناء.

٧- عين المناسب للفراغين: «من حُسْنِ، الشارعُ مُضيًّا لأنَّ الحارس قد المصابيح».

٤) الإنسراح - أين	٣) الظن - أuan	٢) الحظ - أناز	١) الصدر - إطمئن

٨- عين عبارة جاء فيها المترادفات:

٢) شعائر الحج و أدائها واجبة على الحجاج و عليهما أن يهتموا بها.	١) كانت القرابين قربة إلى الله والأضحية في يوم عيد القربان تقسم.
٤) ... زيناً و لا تحمّلنا ما لا طاقة لنا به ...	٣) ... أقم وجهك للدين حنيفاً

٩- عين الخطأ في متضاد الكلمات التي تحتها خط:

٢) بقي إبراهيم (ع) وحيداً فحمل فأساً و كسر جميع الأصنام. (جماعة)	١) ازدانت هذه الخرافات في أديان الناس على مز العصور. (قللت)
٤) لذلك أرسل إليهم الأنبياء ليُبَيِّنُوا الصراط المستقيم. (سدي)	٣) فأجلهم: لم تسألونني؟ إسألوا الصنم الكبير. (صغير)

١٠- عين الكلمات الغريبة في المعنى:

٣) حديد - نحاس - ذهب - فضة	٤) الطين - غصّب - خداع - عبادة	٢) عفاف - حياء - أدب - حُسْن	١) عَصَب - عَظِم - لَحْم - دَم

١١- عين الخطأ عن التوضيحات التالية:

(١) تمثال من الحجر أو خشب أو حديد يعبد من دون الله.

(٢) عضو من أعضاء الجسم يقع أعلى الجيد.

(٣) الذي يترك الباطل و يميل إلى الدين الحق.

(٤) آلة ذات يد من الخشب و سن عريضة من الحديد يقطع بها.

١٢- عين الصحيح للفراغين: «حمل الصياد الحديدي و فوق جذع الشجرة مساءً»:

٤) الفأس - عَلَقَ	٣) الصنم - حَرَقَ	٢) الحجر - جعلَ	١) الصراع - وضع

-٢٧- «لَا شَعْبٌ مِنْ شَعُوبِ الْأَرْضِ إِلَّا وَكَانَ لَهُ دِينٌ وَ طَرِيقٌ لِلْعِبَادَةِ»:

- (١) هرگز مردمی از ملت‌های زمین نیست مگر این که برایشان دین و آیینی برای عبادتشان باشد.
- (٢) هیچ ملتی از ملت‌های زمین نیست مگر این که دینی و روشی برای عبادت داشته باشد.
- (٣) ملتی از ملت‌های زمین وجود ندارد جز این که دین و روش برای عبادت داشته باشد.
- (٤) هیچ ملت و ملت‌هایی از زمین دیده نمی‌شود مگر این که دین و روش برای پرستش داشته‌اند.

-٢٨- «تَوْكِيدُ الْحَضَارَاتِ الَّتِي عَرَفَهَا الْإِنْسَانُ مِنْ خَلَالِ الْتَّقْوِشِ اهْتَمَامَهُ بِالْدِينِ»:

- (١) تمدن‌هایی را که بشر از طریق نوشته‌ها می‌شناسد همگی به توجه او به دین داری اشاره کرده است.
- (٢) انسان توانست از طریق نگاره‌ها، تمدن‌هایی را بشناسد که به توجه او به دین تأکید می‌نماید.
- (٣) تمدن‌هایی را که انسان آن‌ها را از طریق نگاره‌ها شناخته است، توجه او به دین را تأکید می‌کند.
- (٤) تمدن‌های شناخته شده توسط انسان از طریق نقاشی‌های است که توجه او به دین را مورد تأکید قرار داده است.

-٢٩- «كَانَ الْهَدْفُ مِنْ تَقْدِيمِ الْقَرَابِينَ لِلَّاهِ كَسْبٌ رِضاَهَا وَ تَجْبِبٌ شَرَّهَا»:

- (١) هدف از پیشکش کردن قربانیان برای خدایان خود کسب رضایت آن‌ها و دور شدن از بدی بود.
- (٢) هدف از تقدیم قربانیان به خدایان، به دست آوردن خشنودی آن‌ها و دوری از بدی آن‌ها بود.
- (٣) منظور از قربانی کردن برای خدایان، همان به دست آوردن خشنودی و دور شدن از شرّشان بود.
- (٤) هدف از پیشکش کردن قربانیان برای خدایان، کسب خشنودی آن‌ها و دور شدن از بدی بوده است.

-٣٠- «بَدَا الْقَوْمُ يَتَهَمَّسُونَ: إِنَّ هَذِهِ الشِّعَارَ حُرْفَيَّةٌ لَيَتَنَخَّلِصُ مِنْهَا».»: گروه

- (١) شروع به پنج بیج کردن نمودند: به درستی که این مراسم خرافاتی است کاش ما از آن‌ها خلاص شویم.
- (٢) داشتند با یکدیگر در گوشی صحبت می‌کردند: همانا این آیین‌ها خرافات است کاش ما از آن‌ها رهایی یابیم.
- (٣) پنج بیج کردن را آغاز کردند: ولی این آیین‌ها خرافی است و شاید ما بتوانیم از آن‌ها نجات یابیم.
- (٤) شروع به آهسته سخن گفتن کردند: قطعاً این مراسم خرافاتی است و ما باید از آن‌ها رهایی یابیم.

-٣١- «هَذِهِ الْكِتَابَاتُ عَلَى الْحَجَرِ تَدَلُّلٌ عَلَى وَجْهِ حَضَارَةٍ يَرْجِعُ زَمْنُهَا إِلَى ثَلَاثَةِ آلَافِ سَنَةٍ»:

- (١) این نبیشه‌های روی سنگ‌ها به وجود تمدنی دلالت کرده که از زمان آن‌ها سه هزار سال می‌گذرد.
- (٢) این‌ها نقش‌هایی روی سنگ هستند که نشان‌دهنده وجود فرهنگی است که به سه هزار سال برمی‌گردد.
- (٣) این نوشته‌ها روی سنگ به وجود یک تمدن که زمان آن به سه هزار سال برمی‌گردد، دلالت می‌کند.
- (٤) این سنگ نبیشه‌ها دلالت بر وجود یک تمدن که قدمت آن به سه هزار سال برمی‌گردد، کرده است.

-٣٢- «كَسَرَ الصَّيَادُ جِدَعَ الشَّجَرَةِ بِالْفَأْسِ الْحَدِيدِيِّ وَ اسْتَفَادَ مِنْ أَخْشَابِهَا لِصُنْعِ الْكَرْسِيِّ»:

- (١) شکارچی تنه درخت را با تبر مسی شکست و از چوب آن برای ساختن صندلی استفاده کرد.
- (٢) شکارچی تنه یک درخت را با تبری آهنه شکاند و از چوب‌های آن برای ساختن صندلی استفاده کرد.
- (٣) شکارچی با تبر آهنه تنه درخت را شکست و از چوب‌هایش برای ساختن صندلی استفاده کرد.
- (٤) یک شکارچی با تیشه آهنه خود تنه درخت را خرد کرد و از چوب‌های آن جهت ساختن صندلی استفاده کرد.

-٣٣- «إِذَا دَاتَ الْمَرْاعَاتُ بَيْنَ قَوْمَيْنِ عِنْدَمَا شَاهَدَا أَنَّ أَصْنَامَهُمَا مُكْسَرَةٌ فِي الْمَعْبُدِ»:

- (١) میان دو قوم، نزاع بالا گرفت هنگامی که مشاهده کردند بت آن‌ها در معبد شکسته شده است.
- (٢) نزاع‌ها میان دو گروه افزایش یافت هنگامی که دیدند بت‌هایشان در عبادتگاه شکسته شده است.
- (٣) درگیری‌های دو گروه بیشتر شد لحظه‌ای که دیدند بت‌هایشان در عبادتگاه شکسته شده است.
- (٤) میان دو گروه، درگیری‌ها افزایش یافت، زمانی که بت‌هایشان را شکسته شده در عبادتگاه خود دیدند.

-٣٤- «لَعَلَّ هَذِهِ الْخَرَافَاتُ حَوْلَ الدِّينِ تَبَعَدُنَا عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ تَجْرِنَا إِلَى الظَّلَالَةِ»:

- (١) چه بسا این خرافه‌ها پیرامون دین داری ما را از راه درست دورتر کند و به بیراهه ببرد.
- (٢) احتمال می‌رود که این خرافه‌ها پیرامون دین، ما را از راه راست دور کند و ما را به گمراهی هدایت کند.
- (٣) شاید این خرافه‌ها پیرامون دین، ما را از راه راست دور کند و ما را به گمراهی بکشاند.
- (٤) ممکن است که مراسم خرافه‌پرستی پیرامون دین، ما را از راه راست دور کند و ما را به گمراه شدن بکشاند.

٣٥- لَيْلَتُ الْخَطِيبِ يُحَدِّثُنَا الْيَوْمَ عَنْ سِيرَةِ الْأَبْيَاءِ وَصِرَاعِهِمْ مَعَ أَقْوَامِهِمُ الْكَافِرِينَ:

(۱) به نظر می‌رسد که امروز سخنران پیرامون روش پیامبران و نزاع آن‌ها با کافران قوم خود با ما بحث کند.

(۲) ای کاش امروز سخنران در مورد روش پیامبران و درگیری آن‌ها با اقوام کافر خود با ما سخن بگوید.

(۳) انتظار می‌رود که امروز سخنران پیرامون روش پیامبران و چگونگی درگیری آن‌ها با گروه کافران سخنوری نماید.

(۴) کاش می‌شد امروز سخنران در مورد روش‌های پیامبران و چگونگی مبارزه آن‌ها با اقوام کافرشان با ما سخن می‌گفت.

٣٦- إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِ عَالَى النَّاسِ وَلَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

(۱) بی‌تردید خداوند حتماً بخشنده مردم است و بی‌شک بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند.

(۲) بی‌گمان خدا دارای بخشش بر می‌گذرد است ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند.

(۳) به درستی که خداوند صاحب بخشش بر بندهان است ولی بیشترشان شکر نمی‌گویند.

(۴) همانا این خداست که دارای بخشش بر مردم است اما همه مردم سپاسگزاری نکرده‌اند.

٣٧- وَ لَا تَسْبِبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبِبُو اللَّهَ

(۱) و شما کسانی را که به غیر از خدا دعوت می‌کنند، دشنام نمی‌دهید زیرا به خدا دشنام خواهند داد.

(۲) و نباید به کسانی که شما را به غیر از خداوند فرا می‌خوانند فحش بگویید چون به خدا ناسزا می‌گویند.

(۳) و کسانی را که به غیر خدا فرا می‌خوانند دشنام ندهید زیرا که به خدا دشنام دهند.

(۴) و هرگز کسانی را که به غیر خدا فرا خوانده‌اند دشنام ندهید تا آن‌ها هم به خدایتان دشنام ندهند.

٣٨- كُلُّ طَعَامٍ لَا يَذْكُرُ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ لَا تَبْرُكَةَ فِيهِ:

(۱) هر غذایی که نام خدا بر آن برده نمی‌شود هیچ برکتی در آن نیست.

(۲) تمام غذاهایی که نام خدا بر آن برده نشود برکتی ندارند.

(۳) هر غذایی که بر آن نام خدا نباشد برکتی هم در آن نیست.

(۴) هر چه که یک غذا نام خداوند بر آن برده نمی‌شود هیچ برکتی در آن نیست.

٣٩- أَخْتَبَرْتُ كَيْفِيَةَ تُرَابِ هَذِهِ الْمَنْطَقَةِ فَأَدْرَكَ الْخَبَرَاءَ أَنَّ مِنَ الْأَفْضَلِ أَنْ يَخْصُّ تُرَابَهَا لِرَعْ بَعْضِ الْأَعْشَابِ الطَّبِيعِيَّةِ:

(۱) وقتی کیفیت خاک این منطقه آزمایش شد دانشمندان پی بردنند که بهتر است خاک آن را برای کشت برخی داروهای گیاهی اختصاص دهند!

(۲) کیفیت خاک این منطقه را آزمایش کردند و کارشناسان فهمیدند که خاک آن برای کشت گیاهان دارویی اختصاص داده شده بود!

(۳) خاک این منطقه بررسی می‌شود تا دانشمندان بفهمند که آیا کیفیت آن برای کشت برخی گیاهان دارویی مناسب است یا نه!

(۴) کیفیت خاک این منطقه آزمایش شد پس کارشناسان بی بردنند که بهتر است خاک آن به کشت برخی گیاهان دارویی اختصاص داده شود!

٤٠- إِسْتَمِعْ إِلَى دَقَاتِ قَلْبِكَ بِدَقَّةٍ فَإِنَّهَا تَقُولُ لَكَ إِنَّ لَحْظَاتَ الْحَيَاةِ تَمُرُّ بِسُرْعَةٍ:

(۱) به ضربان قلب خود دقیق گوش بده، چرا که آن‌ها به تو می‌گویند لحظات زندگی ات سریع می‌گذرند!

(۲) به تپش‌های قلب با دقت گوش کن، پس به درستی که آن‌ها به تو می‌گویند لحظات زندگی به سرعت می‌گذرند!

(۳) به ضربان قلب خودت با دقت گوش بد، پس به درستی که به تو می‌گویند که زندگی و لحظاتش به سرعت می‌گذرند!

(۴) تپش‌های قلب خودت را با دقت بشنو، پس آن‌ها می‌گویند همانا لحظه‌های زندگی به سرعت در حال گذران هستند!

٤١- لِمَذَا لَا تَسْعَونَ فِي اِكْتِسَابِ الْعِلْمِ وَالْفَنِ أَلَا تُرِيدُونَ أَنْ تَبْنِيوا مُسْتَقْبَلًا بِلَادِكُمْ!؟

(۱) چرا در به دست آوردن علم و فن تلاش نکردید آیا نخواستید که آینده کشورتان را بسازید؟!

(۲) برای چه در کسب دانش و هنر نمی‌کوشید آیا نمی‌خواهید که آینده سرزمن خود را بسازید؟!

(۳) چرا در به دست آوردن دانش‌ها و فنون تلاش نمی‌کنید آیا نمی‌خواهید آینده کشور را بسازید؟!

(۴) برای چه در کسب علم و هنر نمی‌کوشید آیا نمی‌خواهید که آینده سرزمن را بسازید؟!

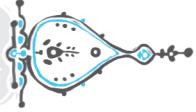
٤٢- يَقِنِي الْأَحْمَقُ عَلَى طَرِيقِهِ لَا خَيْرٌ فِيهَا، فَلَيْلَتِهِ لَا يُصِيبُ بِحُمْقَهِ الْآخَرِينَ!:

(۱) فرد نادان در طریقی که هیچ ضرری ندارد باقی می‌ماند، پس ای کاش حماقتش دیگران را گرفتار نکند!

(۲) نادان در سایه راهی که خیری در آن نیست می‌ماند، پس ای کاش نادانی او به دیگران سرافیت نمی‌کرد!

(۳) احمق بر راهی که هیچ خیری در آن نیست باقی می‌ماند، پس ای کاش با نادانی خویش، دیگران را گرفتار نکند!

(۴) احمق در راهی که خیری در آن وجود ندارد باقی مانده، پس چه بسا که با نادانی خود، به دیگران مصیبت وارد سازد!

٤٣- «قاتل شباب بلادنا المضطهون أعداء و طغاة لا يرحمون شعبنا حتى صغارنا!»:

١) قاتل جوانان كشور ما که فداکاری می‌کنند، دشمنان و طاغوتی هستند که به جوانان و کودکان ما رحم نمی‌کنند!

٢) فداکاری جوانان سرزمینم قاتل دشمنان و طاغوت‌هایی است که به ملت و کودکان ما رحم نمی‌کنند!

٣) جوانان فداکار کشور ما با دشمنان و متجاوزانی مبارزه کردند که به ملت ما حتی به کودکان ما رحم نمی‌کردند!

٤) مبارزة جوانان فداکار ما با دشمنان و متجاوزانی است که به ملت ما و حتی کودکان ما رحم نمی‌کنند!

٤٤- «إِنَّ الدُّنْيَا كَشْبَكَةُ الصَّيَادِينَ، إِنَّ وَقْعَ فِيهَا إِلَّا إِنْسَانٌ فَلَنْ يَنْجُو مِنْهَا غَدًا!»:

١) همانا دنیا مثل یک تور ماهیگیری است، اگر انسان در آن بیفتد فردا از آن نجات نخواهد یافت.

٢) به درستی که دنیا همچون تور ماهیگیران است، اگر انسان در آن بیفتد فردا از آن نجات نخواهد یافت.

٣) دنیا مانند تور شکارچیان می‌ماند که اگر انسان در آن واقع بشود هرگز از آن در آینده نجات نمی‌یابد.

٤) دنیا همچون توری برای ماهیگیران است، هرگاه انسان در آن می‌افتد فردا از آن نجات نخواهد یافت.

٤٥- «نَادَتْنِي أُمَّيْ وَلَكَنِي مَا كَنْتُ أَفْهَمُ كَلَامَهَا، لِإِنَّنِي كَنْتُ غَارِقَةً فِي أَفْكَارِي!»:

١) مادرم مرا صدا کرد ولی سخننش را نفهمیدم، زیرا من در افکارم غرق بودم!

٢) مادرم صدایم کرد، ولکن سخننش را نفهمیدم، چون من غرق در افکارم بودم!

٣) مادرم فریاد زد، اما سخننش را نفهمیدم، زیرا در افکارم غرق شده بودم!

٤) مادرم صدایم کرد، لکن سخننش را نفهمیدم، چون در افکارم غرق شده بودم!

٤٦- «طَلَبَتْ مِنْ مَعْلِمِي أَنْ يَجْعَلْ لِي إِمْتَاحَانًا آخرَ لِأَنِّي مَا اكتَسَبْتُ درجةً عَالِيَّةً!»:

١) از معلم خواهش کردم که امتحان دیگری از من بگیرد تا نمره عالی را به دست آورم!

٢) معلم از من خواست که امتحان دیگری برایم قرار دهد تا نمره عالی را کسب نمایم!

٣) از معلم خود خواستم که برایم امتحان دیگری قرار دهد زیرا نمره‌ای عالی به دست نیاورده‌ام!

٤) از معلم خود درخواست گرفتن امتحان دوباره کردم زیرا نمره عالی را کسب نکرده بودم!

٤٧- «يُفَضِّلُ التَّاسُسُ السَّفَرَ بِالظَّائِرَةِ لِأَنَّهَا أَسْرَعُ مِنْ وَسَائِطِ النَّقلِ الْأُخْرَى!»:

١) مردم سفر با هواپیما را ترجیح می‌دهند که سریع‌ترین وسائل نقلیه است!

٢) به خاطر این‌که سفر هوایی سریع‌ترین وسائل نقلیه است مردم آن را برتر می‌دانند!

٣) مردم سفر با هواپیما را ترجیح می‌دهند زیرا آن سریع‌تر از وسائل نقلیه دیگر است!

٤) از آن‌جا که هواپیما سریع‌تر از وسائل نقلیه دیگر است مردم سفر با آن را برتر می‌دانند!

٤٨- «كَنْتُ أَظَنَّ أَنِّي لَنْ أَقْدِرَ عَلَى أَنْ أَصِلَ إِلَى أَهْدَافِي، لَكَنِي وَصَلَتْ إِلَيْهَا!»:

١) گمان من این بود که هرگز نخواهم توانست اهدافم را محقق کنم، ولی به آن‌ها دست یافتم!

٢) گمان من این بود که خواسته‌ایم نمی‌توانم برسم، ولی به آن‌ها دست یافتم!

٣) گمان می‌کردم که من نخواهم توانست به اهدافم برسم، ولی به آن‌ها رسیدم!

٤) گمان کردم که هرگز به اهداف خود نمی‌توانم دست یابم، ولی به آن‌ها رسیدم!

٤٩- «وَأَخِيرًا تَوَضَّلْتُ إِلَى هَذَا الرَّأْيِ أَنَّ الْأَحْسَنَ أَنْ أَتُرْكَ نَفْسِي فِي تَقْدِيرِ رَبِّي!»:

١) بالآخره به این فکر دست یافتم که کار بهتر این است که خود را به تقدير خدایم بسپارم!

٢) در نهایت به این نتیجه می‌رسم که بهتر این است که بر تقدير پروردگار رها شده باشم!

٣) و در آخر به این عقیده رسیدم که بهتر است خودم را در تقدير پروردگارم رها کنم!

٤) و در آخر این‌گونه دریافتم که بهترین کار این است که در تقدير پروردگارم رها شوم!

٥٠- «لَعْلَهُ كَانَ قَدْ اشْتَرَكَ فِي الْمِهْرَاجَانِ الدُّولِيِّ السَّابِعِ لِأَفْلَامِ الْأَطْفَالِ وَالشَّبَّانِ..»:

١) در هفتمین جشنواره میهنی فیلم‌های کودکان و جوانان، شاید او هم شرکت کرده بود.

٢) ممکن است که او در نهمین فستیوال بین‌المللی فیلم کودکان و جوانان حضور یابد.

٣) به نظر می‌رسد که او در فستیوال هفتم جهانی فیلم‌های کودک و نوجوان شرکت کرده است.

٤) شاید او در هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و جوانان شرکت کرده بود.

٥١- «نَقْرُأ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ كُلَّ صَبَاحٍ لَأَنَّهَا تَنْفَعُنَا فِي أَمْوَالِنَا الْيَوْمَيَّةِ جَدًّا»:

- ١) هر صبح، آیه‌هایی از قرآن را می‌خوانیم، زیرا آن‌ها به ما در کار روزانه، واقعاً سود می‌رسانند.
- ٢) آیه‌هایی از قرآن را هر صبح می‌خوانیم، زیرا آن‌ها به ما در کارهای روزانه‌مان واقعاً سود می‌رسانند.
- ٣) ما هر صبح، آیاتی از قرآن را می‌خوانیم، زیرا آن‌ها به ما در کارهای روزمره، بسیار کمک می‌کنند.
- ٤) چندین آیه را هر صبح از قرآن می‌خواندیم، چراکه به ما در کارهای روزمره‌مان سود می‌رسانند.

٥٢- «إِنَّا أَنْزَلْنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا، لِعَلَّكُمْ تَعْقَلُونَ»:

- ١) قطعاً ما قرآن عربی را فرو فرستادیم، باشد که به خرد بگرایید!
- ٢) همانا ما قرآنی عربی را نازل کردیم، شاید شما به عقل بیایید!
- ٣) همانا ما آن را به صورت قرآنی عربی نازل کردیم، شاید شما تعقل ورزیدا!
- ٤) همانا ما آن را به عربی فرو فرستادیم، باشد که در آن اندیشه کنید!

٥٣- «يَقُولُ الْكَافَرُ يَا لَيْتَنِي كَنْتُ تَرَابًا»:

- ١) می‌گوید کافر ای کاش خاک می‌شدم!
- ٢) کافر می‌گوید ای کاش من خاک بودم!
- ٣) کافر است که می‌گوید کاش خاک بودم!
- ٤) می‌گوید کافر کاش من هم خاک می‌شدم!

٥٤- «لَيْتَنِي أَتَعْلَمُ مِنْ أَبِي الْكَرِيمِ أَلَا أَحْزَنُ عَلَى أَمْوَالِكَ مَكْرُوهَةً أَوْاجْهِهَا وَلَوْ كَانَتْ كَبِيرًا»:

- ١) کاش از پدر بزرگوارم یاد بگیرم که بر کارهای ناپسندی که با آن‌ها مواجه می‌شوم، غمگین نگردم هرچند که بزرگ باشند!
- ٢) شاید از پدر بخشنده‌ام یاد گرفته باشم که بر امور ناپسند که با آن‌ها رو به رو می‌شوم، ناراحت نشوم اگرچه که بزرگ باشند!
- ٣) ای کاش از پدر بزرگ خود یاد می‌گرفتم که بر هر امر ناپسندی که به من می‌رسد، ناراحت نگردم هرچند که بزرگ باشند!
- ٤) امید است که از پدر عزیز خویش یاد بگیرم که بر هر کاری که ناپسند است و به من می‌رسد، ناراحتی نشان ندهم هرچند که بزرگ شوند!

٥٥- «لَا مِيرَاثٌ أَنْفُعٌ مِنَ الْأَدْبَرِ الَّذِي نَكْتَسِبُهُ فِي حَيَاةِنَا»:

- ١) هیچ میراثی مانند ادبی که آن را در زندگی خود کسب می‌کنیم سود نمی‌رساند.
- ٢) هیچ میراثی سودمندتر از ادبی نیست که آن را در زندگی خود کسب می‌کنیم!
- ٣) میراثی نیست که سودمندتر از ادبی باشد که آن را در زندگی خودمان کسب می‌کنیم!
- ٤) هیچ میراثی سودمندتر از ادبی نیست که آن را خودمان در زندگی کسب می‌کنیم!

٥٦- «إِنَّ أَيْدِي ۝عَمَالَنَا الْمُتَخَصِّصَةَ قَدْ أَوْصَلَتْ بِلَادَنَا إِلَى الْاِكْتِفَاءِ الذَّاتِيِّ!»:

- ١) دستان کارآمد کارگران، کشور را به خودکفایی می‌رسانده است!
- ٢) دستان کارگران متخصص ماکشور ما را به خودکفایی می‌رسانده است!
- ٣) به راستی کارگران ماکه متخصص هستند کشور را به خودکفایی می‌رسانند!
- ٤) همانا دستان متخصص کارگران ماکشورمان را به خودکفایی می‌رسانده است!

٥٧- «عِنْدَمَا وَجَدْتُ نَفْسَكَ وَحِيدًا لَا أَحَدْ بِجَانِبِكِ، إِعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يُرِيدُ أَنْ تَعُوذُ إِلَيْهِ!»:

- ١) هرگاه خودت را تنها یافته و هیچ کس اطرافت نبود، باید بدانی که خدا می‌خواهد به او پناه‌نده شوی!
- ٢) آنگاه که خود را تنها دیدی که کسی کنارت نیست، بدان این خداست که می‌خواهد به او پناه ببری!
- ٣) وقتی خودت را تنها می‌بینی و کسی اطرافت نبود، باید بدانی که خدا خواسته که به او پناه‌نده شوی!
- ٤) هنگامی که خودت را تنها یافته که هیچ کس کنارت نیست، بدان که خدا می‌خواهد به او پناه ببری!

٥٨- «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَجْتَمِعُونَ كُلَّ سَنَةٍ فِي شَهْرِ ذِي الْحِجَّةِ فِي بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ لِزِيَارَتِهِ!»:

- ١) میلیون‌ها مسلمان در ماه ذی الحجه هر سال در خانه حرمت‌دار خدا جهت زیارت گرد هم می‌آینند!
- ٢) هر سال در ماه ذی الحجه میلیون‌ها نفر از مسلمین در بیت الله الحرام جهت زیارت آن جمع می‌شوند!
- ٣) میلیون‌ها نفر از مسلمانان در هر سال در ماه ذی الحجه در بیت الله الحرام برای زیارت شرکت می‌کنند!
- ٤) همه ساله میلیون‌ها نفر مسلمان در ماه ذی الحجه به خانه حرمت‌دار خدا برای زیارت آن رسپار می‌شوند!

٥٩- «كُلُّ النَّاسِ سَوَاءٌ وَ مَا هُمْ سُوَى لَحْمٍ وَ عَظَمٍ وَ عَصْبَ لَأْمٍ وَ لَأْبٍ، وَ الْجَهَالُ يَفْتَخِرُونَ بِنَسْبِهِمْ!»:

- ١) همه مردم برابرند و جز گوشت و استخوان و پی از یک پدر و مادر نیستند، در حالی که نادانان به نسب خود افتخار می‌کنند!
- ٢) همه مردم با هم برابرند و چیزی جز گوشت و استخوان و پی از پدر و مادرشان نیستند، حال آن‌که نادان مفتخر به نژاد خود است!
- ٣) مردم همگی با هم برابرند و جز گوشت و استخوان و عصی از پدر و مادرشان نیستند، اما نادان به نسب خود فخر می‌فروشند!
- ٤) مردم همگی یکی هستند از گوشت و استخوان و عصی و از یک پدر و مادر، اما نادانان به نژاد خود افتخار می‌کنند!

انسانی ۹۸

٦٤- «ما يَرِيدُ صَبَرَنَا فِي أَمْوَالِ لَطَاقَةَ نَارِ بَهَا، هُوَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ»:

- (۱) آن‌چه صبر ما را در اموری که هیچ توانی برای آن‌ها نداریم، می‌افزاید، همان ایمان به الله است!
- (۲) صبر ما در کارهایی که طاقتمنش در ما نیست، زیاد نمی‌شود، بلکه آن در ایمان به الله است!
- (۳) صبر در کارهایی که توان آن‌ها در ما نیست قدرت ما را زیاد نمی‌کند، بلکه آن ایمان به خداست!
- (۴) چیزی که صبر ما را می‌افزاید، اموری است که هیچ طاقت آن را نداریم که همان ایمان به خداست!

خارج انسانی ۹۸

٦٥- «لِيَتِ الطَّلَابُ يَعْرُفُونَ أَنَّ الطَّالِبَ الْمُجْتَهِدَ يَقْدِرُ أَنْ يُعَوِّضَ قَلْةً اسْتِعْدَادَهُ بِالْاجْتِهَادِ!»:

- (۱) شاید دانشجویان بدانند که دانشجوی کوشای تواند کم بودن استعدادش را با تلاش جبران نماید!
- (۲) ای کاش دانشآموزان بدانند که دانشآموز کوشای تواند کمی استعدادش را با تلاش جبران کندا!
- (۳) شاید دانشآموزان بفهمند که دانشجوی تلاشگر توانمند است که کمی استعدادش را با تلاش جبران نماید!
- (۴) ای کاش دانشجویان می‌فهمیدند که دانشجوی تلاشگر توانمند است که کمی استعدادش را با تلاش جبران کندا!

خارج انسانی ۹۸

٦٦- «لَا يَغْتَرَّ بِالْدُنْيَا أَبَدًا مَنْ يَعْلَمُ أَنَّهَا كُسْرَابٌ، يَرِي فِيهَا مَا لَا يَجُودُ لَهُ!»:

- (۱) فربیب دنیا را کسی نمی‌خورد که دانسته است آن مثل سرابی است که هرگز در آن چیزی وجود ندارد!
- (۲) کسی هرگز فربیب دنیا را نخورده است اگر بداند که آن مثل سراب است و در آن هیچ چیزی وجود ندارد!
- (۳) کسی که می‌داند دنیا چون سرابی است که در آن آنچه وجود ندارد دیده می‌شود، فربیب دنیا را هرگز نمی‌خورد!
- (۴) هرگز فربیب دنیا را نمی‌خورد کسی که می‌داند که آن چون سرابی است که در آن چیزی را می‌بیند که اصلاً وجود ندارد!

هنر ۹۸

٦٧- «لَا شَيْءٌ أَحْسَنُ مِنَ النُّقُوشُ وَ الرَّسُومُ وَ التَّمَاثِيلُ لِيُشَجِّعَنَا إِلَى كَشْفِ الْحَضَاراتِ الْقَدِيمَةِ!»:

- (۱) هیچ چیزی بهتر از نقش‌ها و نقاشی‌ها و مجسمه‌ها نیست برای این‌که ما را به کشف تمدن‌های قدیم تشویق کندا!
- (۲) چیزی بهتر از نقوش و رسم‌ها و تمثیل‌ها وجود ندارد که ما را به یافتن تمدن‌های قدیم ترغیب کرده باشد!
- (۳) هیچ چیز نیست که بهتر از نقش‌ها و نقاشی‌ها و تندیس‌ها ما را به کشف تمدن‌های قدیم تشویق کندا!
- (۴) چیزی نیست که ما را به کشف تمدن‌های قدیم بهتر از نقش و نقاشی‌ها و تمثیل‌ها ترغیب کرده باشد!

اختصاصی انسانی ۹۸

٦٨- «إِنْ تَقْصِدُ أَنْ تَرْمِيَ النَّفَّاياتِ فِي مَكَانٍ غَيْرِ مُنَاسِبٍ، فَاعْلَمُ أَنَّكَ ضَيَّعْتَ حَقَّ النَّاسِ!»:

- (۱) اگر قصد کنی زباله‌ها را به مکانی نامناسب پرتاپ کنی، بدان که تو حق مردم را ضایع ساخته‌ای!
- (۲) اگر قصد کردی زباله‌ها را در جایی نامناسب پرت کنی، این را بدان که حق مردم را تباہ ساختی!
- (۳) هرگاه خواستی زباله‌ها را به جای نامناسبی بیندازی، پس آگاه بش که حق مردم را ضایع ساختی!
- (۴) هر زمان که خواستی زباله‌هایی را به سمت مکان نامناسبی بیندازی، پس با آگاهی حق مردم را تباہ کرده‌ای!

انسانی ۹۱

٦٩- «الصُّورَةُ الْحَسَنَةُ لَا دَوَامَ لَهَا، فَكُنْ ذَا سِيرَةً حَسَنَةً لِيُذَكِّرَ النَّاسُ بِالْخَيْرِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ!»:

- (۱) روی زیبا بادوام نیست، پس سیرت نیک داشته باش، تا بعدها مردم از تو به خوبی یاد کنند!
- (۲) صورت زیبا هیچ دوامی ندارد، پس نیکوسیرت باش تا در آینده مردم تو را به نیکی یاد کنند!
- (۳) روی خوب دوام اندکی دارد، پس سیرت را نیک بدار که مردم در آینده از تو به خوبی یاد خواهند کرد!
- (۴) برای چهره زیبا ثباتی نیست، پس خوش‌اخلاق باش، که مردم پس از این، تو را به نیکی یاد خواهند کرد!

ریاضی ۹۲

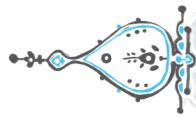
٦١- «يَجِبُ أَنْ تَسْمَحَ لِأَصْدِقَائِنَا أَنْ يَطْرُحُوا عَلَيْنَا مَشَاكِلَ حَيَاتِهِمْ لَعَلَّنَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَزِيلَهَا!»:

- (۱) واجب است از دوستانمان بخواهیم که مشکلات زندگی را برای ما بیان کنند شاید بتوانیم آن‌ها را حل نماییم!
- (۲) باید به دوستان خود اجازه دهیم مشکلات زندگی خود را با مطرح کنند شاید بتوانیم آن‌ها را برطرف کنیم!
- (۳) ما به دوستان خود اجازه می‌دهیم که با مطرح کردن مشکلات زندگی خود با ما، بتوانیم آن‌ها را از بین ببریم!
- (۴) بر ما واجب است اجازه مطرح کردن مشکلات را به دوستان خود بدھیم امید است که بتوانیم آن‌ها را زایل کنیم!

ریاضی ۹۲

٦٢- «الظَّبَئِيُّ كَائِنٌ إِنْسَانٌ شَاعِرٌ يُدْرِكُ جَمَالَ الْلَّيْلِ وَ هُوَ يَرْقُبُ الْقَمَرَ يَاعِجَابٌ كَثِيرٌ!»:

- (۱) این آهو چون انسانی است شاعر که قدر شب زیبا را دانسته و نظاره‌گر زیبایی ماه است!
- (۲) آهو گویی انسانی شاعر است که زیبایی شب را درک می‌نماید و با شگفتی بسیار ماه را نظاره می‌کندا!
- (۳) چه بسا آهو انسانی است شاعر که قدر زیبایی شب را می‌داند و ماه را با تعجب بسیار نظاره می‌کندا!
- (۴) گویی که این آهو همچون انسان شاعری است که شب زیبا را درک می‌کند و بهطوری عجیب نظاره‌گر ماه است!

تجربی ۹۲

٦٨- لا تنظر إلى الدنيا بالتشاؤم، فإنه يتلف عمرك ولا يسمح لك أن تذوق طعم الحياة الحقيقية!»:

(۱) با بدبینی هیچ‌گاه به دنیا منگر، چه عمر را تلف کرده نمی‌گذارد تو طعم زندگی واقعی را بچشی!

(۲) به دنیا با بدبینی نگاه مکن، زیرا عمر را تلف می‌کند و به تو اجازه نمی‌دهد طعم زندگی حقیقی را درک کنی!

(۳) با بدبینی به دنیا نگاه مکن، زیرا عمرت را تباہ می‌کند و به تو اجازه نمی‌دهد طعم حقیقی زندگی را بچشی!

(۴) به این دنیا با بدبینی که زندگیت را تلف می‌کند نگاه مکن، چه اجازه نمی‌دهد طعم واقعی زندگی را درک کنی!

هنر ۹۲

٦٩- «اللَّهُمَّ قُدْ وَهَبْتَنِي كُلَّ مَا كَنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لَهُ، لَأَنَّ فَضْلَكَ يَشْمَلُ كُلَّ عَبْدٍ إِكَّ!»:

(۱) خدایا، هر آن‌چه سزاوار آن نبودم به من عطا کرده‌ای، زیرا لطف تو همه بندگان را شامل می‌شود!

(۲) پروردگارم؛ آن‌چه را شایسته آن بودم به من داده‌ای، چون بخشنده‌گی تو شامل همه بندگان است!

(۳) پروردگار؛ به من می‌دهی همه آن‌چه را شایسته آن نیستم، زیرا فضل تو شامل همه بندگان می‌شود!

(۴) خداوند؛ به من عطا کن هر چیزی راه، حتی اگر سزاوار آن نباشم، چون مهربانی تو به همه بندگان رسیده است!

هنر ۹۴

٧٠- «إِنَّ الْأَيَّامَ تُشْغَلُنَا بِأَعْمَالٍ عَدِيدَةٍ، بَعْضُهَا لَا تُفْقِدُنَا بِلْ تُتَلَفُ عُمْرَنَا!»:

(۱) روزگاران باعث می‌شوند که ما به اعمال مختلفی مشغول شویم که برخی از آنها به سود ما نبوده بلکه عمرها را به هدر می‌دهند!

(۲) مسلمًاً گذر روزها ما را به کارهای عدیده‌ای مشغول می‌دارد که برخی از آنها سودی نداشته بلکه باعث اتلاف عمرمان می‌گردند!

(۳) قطعاً ایام ما را به کارهای متعددی مشغول می‌کند که بعضی از آنها برای ما سودمند نیستند بلکه عمرمان را تلف می‌کنند!

(۴) روزگار ما را به امور گوناگونی مشغول کرده است که بعضی از آنها مفید نیستند و فقط باعث می‌شوند عمر ما تلف شودا

تجربی ۹۵

٧١- «إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَضْحَوْنَ بِأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ هُدَايَةِ الْإِنْسَانِ، مَجْهُولُونَ غَالِبُوا!»:

(۱) مؤمنانی که در راه هدایت انسان، جان‌های خود را فدا می‌کنند، اغلب ناشناخته‌اند!

(۲) مؤمنان همان کسانی‌اند که در راه هدایت انسان، جان خوبیش را قربانی کرده و غالباً پنهانند!

(۳) مؤمنانی که در راه هدایت کردن انسان، از جان خود می‌گذرند، اکثر اوقات آن را پنهان می‌کنند!

(۴) مؤمنان کسانی هستند که در راه هدایت شدن نفس‌هایشان، از خود گذشته و بیشتر وقت‌ها شناخته نیستند!

زبان ۹۶

٧٢- «إِنَّ الشَّاعِرَ الْحَقِيقِيَّ يُسَبِّحُ شَبَابَ مُجَمَّعِهِ عَلَى الانتِفَاعِ مِنْ فُرَصِ الْحَيَاةِ الْلَّوْصُولِ إِلَى الْمَجَدِ!»:

(۱) شاعر واقعی جوانان جامعه خوبیش را به بهره بردن از فرصت‌های زندگی برای رسیدن به عظمت تشویق می‌کندا!

(۲) شاعر حقيقی است که فرزندان اجتماع خود را به بهره‌گیری از فرصت حیات برای وصول به مجده و عظمت تشجیع می‌کندا!

(۳) قطعاً شاعر حقيقی کسی است که فرزندان جامعه‌اش را به استفاده از فرصت‌های حیات برای دستیابی بر مجده و عظمت برمی‌انگیزد!

(۴) مسلمًاً یک شاعر واقعی جوانان اجتماع‌اش را به غنیمت شمردن فرصت‌های زندگی برای دست یافتن بر مجده و بزرگی فرا می‌خواند!

انسانی ۹۶

٧٣- «إِنَّهُ وَإِنْ كَانَ أَمْيَأً، وَلَكِنَّهُ يَحْاولُ أَنْ يَكْتَسِبْ مَكَانَةَ الْعَلَمَاءِ وَالْأَدْبَاءِ فِي الْمَجَمِعِ!»:

(۱) هر آینه او بی‌سواد است، ولی تلاش وی کسب مقام دانشمندان و ادبیا در جامعه است!

(۲) قطعاً وی درس ناخوانده است، اما تلاش او برای کسب جایگاه عالمان و ادبیا در جامعه بود!

(۳) همانا وی هر چند بی‌سواد است، اما تلاشش بهدست آوردن منزلت علماء و ادبیان در جامعه است!

(۴) بی‌شک او هر چند درس ناخوانده بود، ولی سعی می‌کرد جایگاه دانشمندان و ادبیا را در جامعه بهدست آورد!

انسانی ۹۶

٧٤- «إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ»:

(۱) قطعاً آنان گفتند پروردگار ما فقط الله است آنگاه استقامت کردند، پس هیچ ترسی آنان را نیست!

(۲) قطعاً کسانی که گفتند پروردگار ما الله است سپس استقامت پیشه کردند، پس ترسی بر آنان نیست!

(۳) همانا آنان که می‌گویند قطعاً خدای ما الله است آنگاه پایداری بخرج می‌دهند، پس آنان را خوفی نیست!

(۴) همانا کسانی که می‌گویند خدای ما الله است سپس پایداری می‌کنند، پس هیچ‌گونه خوفی بر آنان نیست!

ریاضی ۹۵

٧٥- «مَفْتَاحُ الْهُدُوءِ هُوَ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ لَا أَثْرَ لِرَأْيِ الْآخَرِينَ فِي حَيَاةِنَا!»:

(۱) کلید آرام بودن این است که نظر دیگران در زندگی ما هیچ تأثیری ندارد!

(۲) کلید آرامش یعنی بدانیم برای رأی دیگران در زندگی ما اثری وجود ندارد!

(۳) کلید آرامش آن است که بدانیم نظر دیگران هیچ تأثیری در زندگی ما ندارد!

(۴) کلید آرام بودن آن است که می‌دانیم برای رأی دیگران در زندگی ما اثری وجود ندارد!

٧٦- «لَا دِيْنَ لِلْمُتَّلَوْنَ وَ إِنَّ الْفَالَكَ فِي الْخَطَأِ وَ تَظَاهِرُ بِكَمَالِ دِيَاتِهِ»:

(١) کسی که چند رنگ است دینی ندارد حتی اگر به بی‌نقصی خود تظاهر کند و تو را به اشتباه بیفکندا!

(٢) هیچ دینی ندارد آن کس که دورنگ است و به کمال دین داریش تظاهر کرده باعث اشتباه تو شود!

(٣) انسان دوره هیچ دینی ندارد اگر چه تو را به اشتباه بیفکنند و به کامل بودن دیانتش تظاهر کنند!

(٤) آن که دوره است دین ندارد هر چند ظاهري با دین و بی‌نقص نشان دهد و تو را به خطأ اندازا!

٧٧- «الْفَرْضُ الْدَّهْبِيَّةِ تَحْصُلُ لِجَمِيعِ النَّاسِ، وَلَكِنَّ التَّاجِحِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقْتَنِصُونَهَا!»:

(١) فرصت‌هایی طلایی وجود دارد که برای همه مردم پیش می‌آید، ولی تنها پیروزمندان هستند که موفق به شکار آن‌ها می‌شوند!

(٢) فرصت‌های طلایی برای تمامی مردم حاصل می‌گردد، ولی انسان‌های موفق همان کسانی هستند که آن‌ها را شکار می‌کنند!

(٣) فرصت‌های زیین برای همه انسان‌ها حاصل شدنی است، اما تنها افراد پیروز هستند که شکارش می‌کنند!

(٤) برای تمامی مردمان فرصت‌هایی زیین به دست می‌آید، ولی فقط افراد موفق به شکار آن نایل می‌شوند!

٧٨- «إِنَّ الْكَمَالَ وَالْعَظَمَةَ لَا يَتَحَقَّقُانِ بِالْكَلَامِ وَ الدُّعَاءِ فَقَطْ، بَلْ يَحْتَاجُانِ إِلَى مُجَاهَدَةٍ مُسْتَمِرَةٍ وَ طَوْبِلَةٍ وَ عَمَلٍ جَدِّيٍّ دَائِمِيٍّ!»:

(١) کمال و بزرگی فقط با حرف و دعا محقق نمی‌شود، بلکه به مبارزة دائمی و طولانی و کاری جدی و مستمر احتیاج دارد!

(٢) بزرگواری و عظمت با سخن گفتن و دعا کردن تنها، حاصل نخواهد شد، بلکه به تلاش و جدیت دائمی در کارها احتیاج است!

(٣) کمال‌گرایی و بزرگواری تنها به وسیله حرف و دعا به دست نمی‌آید، بلکه محتاج مبارزة و تلاش همیشگی و کار واقعی و جدی است!

(٤) بزرگی و مقامات بلند فقط به وسیله حرف زدن و دعا کردن حاصل نمی‌شوند، بلکه به سعی و تلاش و جدیت دائمی و مستمر نیاز دارند!

٧٩- «إِنَّ النَّاسَ فِي مَسِيرِهِمْ نَحْوُ أَهْدَافِهِمُ السَّامِيَّةِ يُفْتَشُونَ عَنْ نَمَادِجِ مَثَالِيَّةِ لِيَجْعَلُوهُمْ أَسْوَاءً لِأَنفُسِهِمْ!»:

(١) قطعاً مردم در مسیرشان به طرف هدف‌های عالی خویش در جستجوی نمونه‌هایی والا برای الگوی خود می‌باشند!

(٢) بی‌شک مردم در مسیر خود به سوی اهداف عالی خویش به دنبال نمونه‌هایی ممتاز می‌گردند تا آن‌ها را الگوی برای خود قرار دهند!

(٣) قطعاً افراد مردم در مسیر خویش به سوی هدف‌های والا در جستجوی نمونه‌هایی عالی می‌باشند تا چون الگوی برتر برای آن‌ها باشند!

(٤) مردم در مسیر حرکت خود به سمت اهداف والا خویش به دنبال نمونه‌هایی ممتازی می‌گردند، تا آن‌ها را برای خود چون یک الگو قرار دهند!

٨٠- «لَيْسَ هُنَاكَ حَدَّ لِحَاجَاتِ الْإِنْسَانِ وَلَكِنَّ الْمَصَادِرَ مَحْدُودَة، إِذْنَ يَجْبُ عَلَيْنَا أَنْ نَسْتَفِيدَ مِنْهَا بِطُرُقَ دَقِيقَةٍ!»:

(١) نیازهای انسان حدّ ندارند و این در حالتی است که منابع محدودی دارد، بنابراین بر ما واجب است که با روش دقیقی از آن‌ها استفاده کنیم!

(٢) حدّ و مرزی برای نیازهای انسان نیست در حالی که منابع او محدود است، بنابراین ما باید با روش‌های صحیح آن‌ها را مورد استفاده قرار دهیم!

(٣) حاجات انسانی بی حدّ و مرز است، و با وجود منابع محدود بر ما لازم است که با روش مشخصی این منابع را مورد استفاده قرار دهیم!

(٤) برای نیازهای انسان حدّ وجود ندارد، در حالی که منابع محدود است، لذا بر ماست که با روش‌های دقیقی از آن‌ها استفاده کنیم!

٨١- «الْحَيَاةُ تَبَقِّي لِلْحَقِيقَةِ بَعْدَ كُلِّ إِغْرَاقٍ فِي الْمَدْحِ وَ فِي الدَّمَ!»:

(١) بعد از هر زیاده‌روی در مدح و ذم، هیچ حیاتی برای حقیقت باقی نمی‌ماند!

(٢) هیچ حیاتی وجود ندارد که بعد از مدح و ذم مبالغه‌آمیز، حقیقت را نشان دهد!

(٣) هیچ حیاتی، بعد از اغراق در هر گونه مدح و ذم، برای حقیقت باقی نخواهد ماند!

(٤) بعد از مبالغه‌ها چه در مدح و چه در ذم، هیچ حیاتی نمی‌ماند که حقیقت در آن باشد!

٨٢- «إِنَّ السَّعَادَةَ لِيَسَتِ الْحُصُولُ عَلَى مَا لَا نَمْلُكُ، بَلْ هِيَ أَنْ نُدْرِكَ قِيمَةَ مَا نَمْلُكُ!»:

(١) سعادت در آن‌چه که داریم نیست، بلکه آن است که ارزش آن‌چه را داریم بدانیم!

(٢) خوبشختی در آن‌چه نداریم نیست، بلکه درک آن چیزی است که مالک آن هستیم!

(٣) سعادت، دست‌یابی به آن‌چه نداریم نیست، بلکه آن است که ارزش آن‌چه را داریم درک کنیم!

(٤) خوبشختی به دست نیاوردن نداشته‌ها نیست، بلکه فهمیدن آن چیزی است که مالکش هستیم!

٨٣- «لَا لَوْنَ فِي عُمَقٍ أَكْثَرُ مِنْ مائِتَيْ مِتْر، لَأَنَّ كُلَّ الْأَلْوَانَ تَخْتَفِي هُنَاكَ!»:

(١) هیچ رنگی در عمق حدود دویست متر نیست، چه همه رنگ‌ها همان‌جا مخفی می‌شوند!

(٢) هیچ رنگی در عمقی بیش از دویست متر وجود ندارد، زیرا آنجا همه رنگ‌ها پنهان می‌شوند!

(٣) در عمق بیش از دویست متر هیچ رنگی نیست، برای این‌که آن مکان همه رنگ‌ها را پنهان می‌کنند!

(٤) در عمقی بیشتر از دویست متر رنگی نیست، از آنجا که همه رنگ‌هایی که وجود دارند، مخفی شده‌اند!

انسانی ۸۹

٨٤- «علمْتُ أَنَّ الْحَقَّ فِي الْأَعْلَبِ فِيمَا نَنْكِرُهُ»:

١) فهمیدم اغلب آن چه انکار می‌کنیم همان حق است.

٢) یقین کردم که حق همان است که ما انکارش می‌کنیم.

٣)

اطمینان یافتم که در اغلب اوقات چیزی را انکار می‌کنیم که حق است.

خارج ٨٧

٨٥- «لَيْتَ إِنْسَانٌ يَتَأَمَّلُ فِي جَمِيعِ الْكَائِنَاتِ الْمُسْخَرَةِ لَهُ وَ يَدْرُكْ سَرَّ جَمَالِهَا»:

١) امید است که آدمی در مورد همه جهان مسخر شده برای او، بیندیشد و سر جمال آن‌ها را دریابد.

٢) چه خوب است بشر در کل کائنات که برای او رام شده تأمل کند و سر جمال آن‌ها را خوب بفهمد.

٣) کاش انسان در تمام موجودات که برای او مسخر شده دقت نماید و راز زیبایی آن‌ها را درک کند.

٤) ای کاش بشر در مجموع هستی که برای او مطیع گشته فکر کند تا راز زیبایی آن‌ها را دریابد.

زبان ٩٣

٨٦- «لَيْتَنِي كَنْتُ قَدْ تَعْلَمْتُ مِنْكَ أَنْ لَا أَحْزَنَ عَلَى كُلِّ أَمْرٍ مَكْرُوهٍ أُوْجَهُهُ، وَ لَوْ كَانَ كَبِيرًا»:

١) کاش از تو آموخته بودم که بر هر امر ناپسندی که با آن مواجه می‌شوم غمگین نگردم، اگرچه بزرگ باشد.

٢) شاید از تو آموخته باشم که به خاطر هر آن چه از ناپسندی‌ها به من برسد حتی اگر بزرگ باشد، ناراحت نباشم.

٣) کاش محزون نشدن را بر هر امر نامالیمی که با من مواجه می‌شود از تو یاد می‌گرفتم، ولوبزرگ باشد.

٤) شاید غم نخوردن را برای آن ناخوشایندی که به من خواهد رسید با وجود بزرگ بودن از تو بیاموزم.

ریاضی ٩٨

٨٧- عَيْنَ الصَّحِيحِ:

١) لَيْتَنِي رأيْتَ جَمِيعَ الْكُتُبِ: کاش همه کتاب‌ها را ببینم!

٢) لَيْتَ الْإِمْتَحَانَ قَدْ اَنْتَهَىِ: کاش امتحان تمام شود!

٨٨- عَيْنَ الصَّحِيحِ:

١) ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنَّ يُتَرَكُ سُدِّيًّا﴾: آیان انسان پنداشته است که بیهوده رها می‌شود.

٢) على مَرَّ العصور ازدادت الْخَرَافَاتِ فِي أديانِ النَّاسِ: باگذشت زمان‌ها خرافها در دین‌های مردم زیاد شد.

٣) التَّدِينُ فَطَرِيٌّ فِي الْإِنْسَانِ وَ لَكُلِّ شَعْبٍ طَرِيقَةً لِلْعِبَادَةِ: دینداری در انسان فطری است و هر ملتی شیوه‌ای برای عبادت خود دارد.

٤) تَعْدَدُ الْآلَهَةِ رَائِجَةٌ فِي كُلِّ زَمِّنٍ وَ لَيْسَ أَمْرًا جَدِيدًا: تعدد خدایان در هر زمان رایج می‌باشد و مسئله جدیدی نیست.

٨٩- عَيْنَ الصَّحِيحِ:

١) أَرْسَلَ اللَّهُ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنُوا الْقِرَاطُ الْمُسْتَقِيمَ وَ الدِّينَ الْحَقَّ: خداوند پیامبران خود را فرستاد تا راه راست و دین حق را بگویند.

٢) وَلَنَدُرُّ مثلاً إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلَ الَّذِي حَوَّلَ أَنَّ يُنْقَدَ قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ الْأَنْسَامِ: و ما مثالی از ابراهیم خلیل می‌آوریم کسی که تلاش کرد قوم خود را از پرستش بتها برهاند.

٣) فَفِي أَحَدِ الْأَعْيَادِ وَ لَمَّا حَرَّجَ قَوْمَهُ مِنْ مَدِينَتِهِمْ بَقِيَ إِبْرَاهِيمُ وَحِيدًا: پس در یکی از عیدها و زمانی که قوم او از شهرشان خارج شدند ابراهیم تنها ماند.

٤) فَحَمَلَ فَأَسَأَ وَ كَسَرَ جَمِيعَ الْأَنْسَامِ فِي الْمَعْدِ إِلَّا الصَّنْمَ الْكَبِيرَ: پس تیر را برداشت و همه بتها را در پرستشگاه به جز بزرگترین بت را خرد کرد.

٩٠- عَيْنَ الصَّحِيحِ:

١) عُلُقَ الْفَأْسُ عَلَى عُصْنِ الشَّجَرَةِ الْكَبِيرِ وَ كَانَتْ لَهُ يَدُ مِنَ الْحَشَبِ: تیری روی شاخه درخت بزرگ آویخت و دستهاش از چوب بود.

٢) أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَنَا يَا إِبْرَاهِيمَ؟: ای ابراهیم آیا تو این را با خدایان ما انجام دادی؟

٣) إِنَّ الصَّنْمَ لَا يَتَكَلَّمُ؛ إِنَّمَا يَقْضِدُ إِبْرَاهِيمَ الْإِسْتَهْزَاءَ بِأَصْنَامِنَا: همانا بت سخن نمی‌گوید، ابراهیم شاید خواست ما را با بت‌ها مسخره کند.

٤) وَ هُنَا ﴿قَالُوا حَرَقُوا وَانْصُرُوا أَلْهَتُكُم﴾: و اینجا «گفتند: آتش زندن و خدایانتان را باری کردند.»

٩١- عَيْنَ الصَّحِيحِ:

١) إِنَّ اللَّهَ لَا يَضِيئُ أَجْزَءَ الْمُحَسِّنِينَ: قطعاً خداوند پاداش نیکوکاران را از بین نمی‌برد.

٢) ﴿قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾: گفت: می‌دانم که خداوند بر تمام چیزها تواناست.

٣) ﴿كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَ الْمَرْجَانُ﴾: گویی که شیبیه به یاقوت و مرجان شدید.

٤) كَانَ إِرْضَاءَ جَمِيعِ النَّاسِ غَايَةً لَا تُنْذَرُكُ: شاید راضی کردن مردم هدفی نخواستنی باشد.

٩٢- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِغَلَقِكُمْ تَعْقِلُونَ﴾: به درستی که ما قرآن را به عربی قرار دادیم شاید شما خردورزی می‌کنید.
- ٢) لا فقر كالجهل ولا ميراث كالآدب: هیچ فقری همچون نادانی و هیچ میراثی همچون ادب نیست.
- ٣) ﴿هُلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾: آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که ندانسته‌اند، با هم راست هستند.
- ٤) ﴿لَا تَحْرُنْ إِنَّ اللَّهَ مَعْنَى﴾: ناراحت نمی‌شود چون خدا با ماست.

٩٣- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) لا أكون نشيطاً اليوم و هو يوم يُدرِّسنا المعلم: امروز فعالیت ندارم در حالی که امروز معلم درسمن می‌دهد!
- ٢) لا ذَّخِيرَةٌ كَذَخِيرَةِ الْقَمْلِ الْصَّالِحِ عِنْ عَبْدِ اللَّهِ: هیچ ذخیره‌ای چون ذخیره عمل نیک نزد بنده خدا نیست!
- ٣) لا تُصْبِحَ هَذِهِ الزَّهْرَةُ ثُمَرًا عِنْدَ الشَّتَاءِ: این شکوفه هنگام زمستان میوه نخواهد شد!
- ٤) لا دَاءُ أَسْوَأُ مِنَ الْكَبِيرِ إِنْ تَعْرَفَهُ: هیچ دردی به بدی کبر نیست اگر آن را بشناسی!

٩٧ خارج

٩٤- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) نحن لا نقدر أنْ تُغَيِّرَ الْمَاضِيَ أَبَدًا: ما نمی‌توانیم تغییری در گذشته به وجود بیاوریم!
- ٢) إن سَاعَدَنَا عَلَمَاءُ الْعَالَمِ كُلُّهُمْ: اگر دانشمندان همه جهان را کمک کنیم،
- ٣) لا تَسْتَطِعُ أَنْ تَصْلِحَ خَطًّا قد ارتكبناهُ أَمْسِ: نخواهیم توانست خطای را که دیروز انجام دادیم اصلاح کنیم،
- ٤) إنَّ الْمَاضِيَ لِلتَّعْلِمِ وَالْإِتْسَابِ التَّجْرِيَةَ لِلْمَلَامِةِ وَالْحُرْنِ: گذشته برای آموختن و کسب تجربه است نه برای سرزنش و غم خوردن!

٩٨ تجربی

٩٥- عَيْنُ الخطأ:

- ١) لا يقدر المتكبّرُ الجبارُ أَنْ يَزْرَعَ بذَرَ الحِكْمَةِ فِي قَلْبِهِ: یک خود بزرگ‌بین ستمگر نمی‌تواند بذر حکمتی در قلب بکارد،
- ٢) لأنَّ هذا القلب يُبَيَّنُ من الصُّخُورِ، ولكنَّ هذا الحكمَة: زیرا این قلب از صخره‌ها ساخته شده، لیکن این حکمت،
- ٣) تَبَثَتْ فِي قَلْبِ الْمُتَوَاضِعِ وَتَعْمَرَ فِيهِ مَدَّةً طَوِيلَةً: در قلب شخص فروتن می‌روید و در آن مدتی طولانی ماندگار می‌شود،
- ٤) كَانَ التَّوَاصُّ قَرِينُ الْعُقْلِ وَالتَّكَبُّرِ دِلِيلُ الْجَهْلِ: گویی که تواضع همنشین عقل است و تکبّر نشانه جهل!

٩٩ زبان

٩٦- عَيْنُ الخطأ:

- ١) إنَّ نَاخْذَ مِنْ أَمْوَالِنَا تَنَقُّصَ بِمَرْورِ الْأَيَّامِ: اگر اموالمان برداشت کنیم به مرور زمان کم می‌شود،
- ٢) وَلَكِنْ عِنْدَمَا تُعْطِيُ الْآخِرِينَ مِنْ عِلْمِنَا وَتَعْلَمُهُمْ: ولی هنگامی که به دیگران از علممان می‌دهیم و به آن‌ها آموزش می‌دهیم،
- ٣) يَكْثُرُ عِلْمُنَا، لَأَنَّ فِي التَّعْلِيمِ تَكْرَارُ الدَّرْسِ لِأَنْفُسِنَا: علممان زیاد می‌شود، زیرا در آموزش دادن تکرار درس است برای خودمان،
- ٤) فَالْعَلَمُ أَحْسَنُ مِنَ الْمَالِ لَأَنَّهُ لَا زَوَالَ لَهُ: پس علم قطعاً از مال بهتر است و علم از بین نمی‌رود!

٩٨ انسانی

٩٧- عَيْنُ الخطأ:

- ١) كُنْتُ فَرَحْتُ مِنْ أَنَّ الْحَسَنَاتِ تُذَهِّبُنِ الْسَّيِّئَاتِ: از این‌که خوبی‌ها، بدی‌ها را از بین می‌برد، شاد شده بودم!
- ٢) كَادَتْ بَنْتِي تَجْهَرُ بِغُضْبِهَا عِنْ الضَّيْفِ لِمَا نَصَحَّتْهَا: وقتی دخترم را نزد مهمانان نصیحت کردم نزدیک بود خشمش را آشکار کند!
- ٣) كُنْ سَاكِنًا وَرَاقِبًا أَنْ لَا يَجْرِيَ عَلَى لِسَانِكَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ: ساكت باش و مراقب باش که بر زبانت چیزی که بدان علم نداری، جاری نشود!
- ٤) لَمَّا بَدَأْتَ بِأَنْ تَعِيبَ الْآخِرِينَ إِعْلَمَ أَنَّ ذَلِكَ نَفْسَهُ مِنْ أَكْبَرِ الْعِيُوبِ: وقتی شروع به عیب‌گیری از دیگران کردی، بدان که آن خودش از بزرگ‌ترین عیب‌هast!

٩٨- عَيْنُ الخطأ:

- ١) نحن نُريدُ أَنْ تَمَرَّ الْأَيَّامُ بِسُرْعَةٍ: ما می‌خواهیم که روزها به سرعت بگذرد،
- ٢) وَنَظَنَّ أَنَّ بَعْدَ هَذِهِ الْأَيَّامِ سَيَحْدُثُ شَيْءٌ جَدِيدٌ: و گمان می‌کنیم که بعد از گذراندن این روزها چیز جدیدی است،
- ٣) وَلَكِنْ يَجِبُ عَلَيْنَا أَنْ نَدْرِكَ نَفْسَ هَذِهِ الْأَيَّامِ: ولی ما باید خود این روزها را درک کنیم،
- ٤) لَأَنَّ الْحَيَاةَ هِيَ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي قَدْ أَمْضَيْنَاهَا: زیرا زندگی همین روزهایی است که آن‌ها را گذرانده‌ایم!

٩٤ خارج

٩٩- عَيْنُ الخطأ:

- ١) إنَّ حَوَادِثَ الدَّهْرِ تَنْزَلُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ: بی‌شک حوادث روزگار همان است که بر هر نفسی فرو می‌ریزد،
- ٢) بِمَا قَدَّرَ لَهَا مِنْ زِيَادَةِ أَوْ نَقْصَانٍ: مطابق آن‌چه از زیادی یا نقصان برایشان مقدّر شده است،
- ٣) كَانَهَا قَطَرَاتُ الْمَطَرِ الَّتِي تَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ: گویی آن‌ها قطرات بارانی هستند که از آسمان به زمین فرود می‌آیند،
- ٤) وَسَتَفِتُنَّ بِهَا، فَرَاقِبُوْنَ أَنْفُسَكُمْ حَتَّى تَخْرُجُوا مِنْهَا أَعْرَاءً: و شما به وسیله آن‌ها امتحان خواهید شد، پس مراقب خود باشید تا از آن سربلند بیرون آید.

۱۰۰ - عین الخطأ:

- (۱) لا تؤخر وقت صلاتك إلا للقيام بأمور الناس: زمان نماز خود را فقط برای انجام کارهای مردم به تأخیر بینداز.
- (۲) إِسْعَ في كَسْبِ الْعِلْمِ حَتَّى يَرَفِعَ عَمْلُكَ عَلَمَكَ: در به دست آوردن علم تلاش کن تا عملت، علمت را بالا ببرد.
- (۳) مَن يَطْلُبُ مَطْلُوبَه يَهْجُرُ نَوْمَه: هرگز مطلوب خوش را بجای خواب خود دست می‌کشد.
- (۴) قَصْرُ أَمَانِيْكَ لِأَنَّهُ لَا خَيْرَ فِي كُثُرَتِهَا: آرزوهای را مقصّر بدان زیرا در زیادی آن‌ها خیر نیست.

۱۰۱ - عین الخطأ:

- (۱) لَا تَعْصِبْ، فَإِنَّ الْعَصْبَ مَفْسَدَةً: عصبانی نشو، زیرا خشم مایه تباہی است.
- (۲) لَا شَيْءَ أَحَقُّ بِالسُّجْنِ مِنَ اللَّاسَنِ: هیچ چیزی به زندانی کردن شایسته‌تر از زبان نیست.
- (۳) لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ: خداوند رحم نمی‌کند، به کسی که به مردم رحم نمی‌کند.
- (۴) لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلِمْنَا: هیچ دانش نیست آن‌چه را که به ما آموزش دادی.

۱۰۲ - عین الخطأ:

- (۱) فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثَ وَلَكُمْ كُنُّمْ لَا تَعْلَمُونَ: پس این روز رستاخیز است ولی شما نمی‌دانستید.
- (۲) وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كَنْتُ تَرَابًا: و کافر می‌گوید شاید خاک بشوم.
- (۳) لَيْتَنِي أَشَاهِدُ جَمِيعَ مُدْنَ بِلَادِي: کاش من همه شهرهای سرزمینی را ببینم.
- (۴) يَا مَجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، إِمْلَأْ صَدَرَنَا مِنَ الإِنْتِرَاحِ: ای برآورنده دعوت درمانگان، سینه‌مان را از شادمانی پر کن.

۱۰۳ - عین الخطأ:

- (۱) عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَدْعُو الْآخَرِينَ إِلَى الْمَعْرُوفِ: بر هر مسلمانی است که دیگران را به کار نیک فراخواند.
- (۲) وَ لَا يَنْبُغِي لِلْإِنْسَانِ أَنْ يَقُولَ مَا شَاءَنِي بِالنَّاسِ: و سزاوار انسان نیست که کاری به کار مردم نداشته باشد.
- (۳) لَأَنَّ كُلَّنَا مَسْؤُلُونَ أَمَامَ الْمَجَمِعِ: زیرا همه ما در برابر جامعه مسؤول هستیم.
- (۴) وَ إِنَّ سُلُوكَ الْإِنْسَانِ الصَّحِيحُ يُسَبِّبُ تَقْدِمَ الشَّعْبِ! وَ رَفْتَارُ صَحِيحِ اِنْسَانٍ سَبِبَ پِيَشَرْفَتْ مُلْتَ مِنْ شُوْدَا!

۱۰۴ - عین الخطأ:

- (۱) إِنَّ الَّذِينَ يَطْلَبُونَ حَيَاةً طَيِّبَةً يَعِيشُونَ بِقَدْرِهِ: آنان که زندگی شرافتمدانهای می‌خواهند با قدرت زندگی می‌کنند،
- (۲) وَ يَتَحَمَّلُونَ مَشَاقِّهَا وَ لَا يَنْسُونَ الْآخَرِينَ فِي حَيَاتِهِمْ: و سختی‌هایش را تحمل کرده و دیگران را در زندگیشان فراموش نمی‌کنند،
- (۳) وَلَكِنَّهُمْ لَا يَتَوَقَّعُونَ مِنَ النَّاسِ شَيْئًا: اما آن‌ها از مردم توقع چیزی نداشته‌اند،
- (۴) هُؤُلَاءِ هُمْ يَؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ كَفِيلٌ لِرِزْقِ عِبَادِهِ: این‌ها همان‌ها هستند که ایمان دارند به این‌که خداوند روزی بندگانش را عهده‌دار است!

۱۰۵ - عین الخطأ:

- (۱) مَنْ يَسْتَطِعْ مِنْ بَيْنِنَا أَنْ يَفْهَمَ النَّصْوُصَ الْأَدْبَرِيَّةَ! چه کسی از بین ما می‌تواند متون ادبی را بفهمد!
- (۲) عَزَمْتَ عَلَى أَنْ أَسْاعِدَهُ لَأَتَيْ لَا أَشَاهِدَ تَقْدِمًا فِي عَمْلِهِ: تصمیم گرفتم به او کمک کنم زیرا در کارش پیشرفتی نمی‌بینم!
- (۳) يَشْتَرِي النَّاسُ أَشْيَاءً أَكْثَرَ مَمَا هُمْ بِحَاجَةٍ إِلَيْهِ: مردم بیشتر کالاها را به خاطر نیازشان خریداری می‌کنند!
- (۴) كَانَ رَأِيهِ صَوَابًا وَ الْآخَرُونَ يَسْتَدِلُّونَ بِرَأِيهِ: نظرش درست بود و دیگران به نظر او استدلال می‌کردد!

۱۰۶ - «ای کاش ما فقط از دیگران تقليد نکنیم، و به خودمان نیز تکیه کنیم!»:

- (۱) لَيْتَنَا لَا نَحْا كَيْ آخَرِينَ وَ نَعْتَمِدُ عَلَى وَجْهَنَا كَذَلِكَ!
- (۲) لَعَلَّ لَنْحَاكِي آخَرِينَ وَ نَصْبِحُ مَعْتَمِدِينَ عَلَى أَنْفُسِنَا!
- (۳) لَعَلَّنَا لَا نَحْا كَيْ الآخَرِينَ وَ نَكُونُ مَعْتَمِدِينَ عَلَيْنَا أَيْضًا!

۱۰۷ - «گویا گوش سپردن به آیات قرآن زندگی تو را تغییر داده است!»:

- (۱) كَأَنَّكَ غَيْرَتِ حَيَاتِكَ بَعْدَ أَنْ تَسْتَمِعَ إِلَى آيَاتِ الْقُرْآنِ!
- (۲) كَأَنَّ الْإِسْتَمَاعَ إِلَى آيَاتِ الْقُرْآنِ تَغْيِيرَ حَيَاتِكَ!
- (۳) كَأَنَّ الْإِسْتَمَاعَ إِلَى آيَاتِ الْقُرْآنِ قَدْ غَيَّرَ الْحَيَاةَ لِكَ!

۱۰۸ - «از کیفی که پدرم دیروز برایم خرید استفاده کردم، ولی آن بسیار کوچک است!»:

- (۱) مِنْ مَحْفَظَتِي الَّتِي أَبَيْ قَدْ اشْتَرَاهَا أَمْسَ استَفَدْتُ وَلَكِنَّهَا صَغِيرَة جَدًا!
- (۲) إِسْتَفَدْتُ مِنْ الْمَحْفَظَةِ الَّتِي اشْتَرَاهَا لَيْ أَبَيْ أَمْسَ، وَلَكِنَّهَا صَغِيرَة جَدًا!
- (۳) مَا إِشْتَرَى وَالَّذِي الْمَحْفَظَةِ أَمْسَ إِلَّا أَنْ أَسْتَفِيدَ مِنْهَا مَعَ أَنْهَا صَغِيرَة جَدًا!

١٠٩ - «معلممان مقاله‌ای را که در مورد منظمه شمسی نوشتمی نپذیرفت زیرا پر از غلط بود!»:

١) لم يقبل معلمنا المقالة التي كتبناها حول المنظومة الشمسية لأنها كانت مملوءة بالخطأ!

٢) ما قبل المعلم متأ المقالات التي كتبناها حول المنظومة الشمسية لأنها كانت مملوءة بالأخطاء!

٣) ما قبلت معلمتنا المقالات التي كتبناها حول المنظومة الشمسية لأنها كانت مملوءة بالخطأ!

٤) لم تقبل المعلمة متأ مقالات كتبناها حول المنظومة الشمسية لأنها كانت مملوءة بالأخطاء!

١١٠ - «ای مردم! توشه خود را آماده کنید شاید این روزهای اندک فرصت آخرتان باشد!»: **أيُّهَا النَّاسُ ...**

١) هيؤوا عَدُوكُمْ، لعلَّ هذِهِ الأَيَّامِ الْقَلِيلَةِ تَكُونُ فُرْصَتُكُمُ الْآخِيرَةِ!

٢) أعدوا العدة لعل هذه الفرص القليلة ستكون أيامكم الأخيرة!

٣) هيئي زادكم ليت هذه الفرص القليلة يكون فرصتكم الأخيرة!

١١١ - «مادران متعهد می دانند که باید بین کار در بیرون منزل و اداره خانه هماهنگی ایجاد کنند!»:

١) تعلم الآئمه الملزمات أنه من الواجب أن تجمع ما بين عمل خارج البيت وإدارة بيتهن!

٢) تعلم الآئمه الملزمات أنه يجب عليهم الجمع ما بين الأعمال في خارج المنزل وإدارة المنزل!

٣) على الآئمه الملزمات أن يعلمون أن الجمع بين أعمال خارج المنزل وإدارة المنزل واجب عليهن!

٤) إن الآئمه الملزمات يعلمون أن عليهم أن يجمعون بين العمل في خارج البيت وبين إدارة المنزل!

١١٢ - «باد گرفتهام که در سرزنش کردن کسی به سبب گناهی که مرتكب شده عجله نکنم، پس شاید خدا بخواهد از گناهش بگذرد.»:

١) تعلمت أن لا أتعجل أبداً في معاتبة الآخر بذنب ارتكبه عسى ربي يغفر ذنبه بإرادته.

٢) علمت أن العجلة في المعاتبة الأحد لأجل ذنب يرتكبه مذمومة فليت الله أراد أن يغفر ذنبه.

٣) لقد تعلمت أن لا أتعجل في عقاب أحد بذنب ارتكبه فعل الله يريد أن يغفره.

٤) قد تعلمت أن لا أتعجل في معاتبة أحد بذنب يرتكبه فعل الله يريد أن يغفر ذنبه.

١١٣ - «از کسانی که بخل می ورزند دوری کن، زیرا آن‌ها تو را از خوبی دور می‌کنند!»:

١) اجتنب الَّذِينَ يَبْخَلُونَ، لَأَنَّهُمْ يَبْعَدُونَكُمْ عَنِ الْخَيْرِ!

٢) اجتنب من الَّذِينَ يَبْخَلُونَكُمْ، لَأَنَّهُمْ يَبْعَدُونَكُمْ عَنِ الْخَيْرِ!

١١٤ - «انسان مالک اعمال خود است، پس نباید سخشن از عملش دور باشد!»:

١) إنَّ الإِنْسَانَ مَالِكُ أَعْمَالِهِ، فَلَا يَكُنْ كَلَامَهُ أَبْعَدُ مِنْ أَعْمَالِهِ!

٢) يَمْلِكُ الْإِنْسَانُ أَعْمَالَهُ بِنَفْسِهِ، فَلَا يَكُنْ كَلَامَهُ أَبْعَدُ مِنْ أَعْمَالِهِ!

٣) الإنسان يملك عمله بنفسه، فيجب عليه أن لا يبعد كلامه عن عمله!

٤) مَالِكُ الْأَعْمَالِ هُوَ الْإِنْسَانُ، وَيَجِبُ أَنْ لَا يَكُنْ كَلَامَهُ أَبْعَدُ مِنْ أَعْمَالِهِ!

١١٥ - «همکلاسی ام سرما خورده بود لذا از دست دادن با او خودداری کردم!»:

١) كان زَمِيلِي قد ابْتَلَيَ بالرَّكَامِ فَامْتَنَعَتْ عَنِ الْمَصَافِحَةِ مَعْهُ!

٢) زَمِيلِي ابْتَلَيَ بالرَّكَامِ فَبِهَذَا السَّبِبِ مَنَعَتْ مِنْ أَنْ أَصَافِحَهَا!

٣) إن زَمِيلِي أَبْتَلَيَتِي بالرَّكَامِ فَبِهَذَا السَّبِبِ مَنَعَتْ مِنْ أَنْ أَصَافِحَهُمْ!

١١٦ - «مادران کشور ما در راه بهتر کردن اوضاع خانواده از هیچ تلاشی دریغ نمی ورزند!»:

١) أَمْهَاتُنَا فِي الْبَلَادِ لَمْ يَقْضُنَا مِنْ أَيِّ سَعْيٍ فِي طَرِيقِ تَحْسِينِ أَسْرَتِهِنَّ!

٢) لَا تَقْصُرْ أَمْهَاتُ مَدِينَتِنَا مِنْ أَيِّ نَشَاطٍ فِي سَبِيلِ إِحْسَانِ أَوْضَاعِ الْعَائِلَةِ!

٣) فِي بَلَدِنَا أَمْهَاتُ لَنْ يَهْمِلُنَّ أَيِّ مَحَاوِلَةٍ فِي طَرِيقِ إِحْسَانِ وَضْعَيَّةِ أَهْلِهِنَّ!

٤) إنَّ أَمْهَاتَ بَلَادِنَا لَا يَقْصُرُنَّ مِنْ أَيِّ جَهَدٍ فِي سَبِيلِ تَحْسِينِ أَوْضَاعِ الْأَسْرَةِ!

١١٧ - «این نعمت‌های آسمانی که بر ما نازل می‌شود، منبع رحمت است از جانب پروردگار!»:

١) هَذِهِ التَّعْمَاتُ السَّمَاوَيَاتُ الَّتِي يَنْزَلُ عَلَيْنَا دَائِمًا، هِيَ مَنْبَعُ رَحْمَةٍ مِنْ جَانِبِ رَبِّنَا!

٢) هُؤُلَاءِ التَّعْمَاتُ السَّمَاوَيَاتُ الَّتِي يَنْزَلُ عَلَيْنَا، إِنَّهَا مَنْبَعُ الرَّحْمَةِ مِنْ جَانِبِ رَبِّنَا!

٣) أُولَئِكَ النَّعَمُ السَّمَاوَيَاتُ الَّتِي يَنْزَلُ عَلَيْنَا، هِيَ مَنْبَعُ رَحْمَةٍ مِنْ جَانِبِ الرَّبِّ!

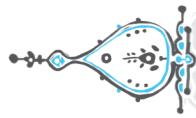
٤) هَذِهِ النَّعَمُ السَّمَاوَيَاتُ الَّتِي يَنْزَلُ عَلَيْنَا، إِنَّهَا مَنْبَعُ الرَّحْمَةِ مِنْ جَانِبِ الرَّبِّ!

١١٨ - «سقوط جوجهها منظره بسیار ترسناکی است، ولی گریزی از آن نیست!»:

١) السقوط للفراخ من المناظر المرعبة، ولكن لا يمكن الفرار منه!

٢) سقوط أفراخ منظره مخوف كثيراً، أما لا بد منه!

٣) سقوط الفراخ مشهد مُرعب جداً، ولكن لا فرار منه!

خارج ۹۸

۱۱۹ - کاش همه شهرهای کشورم را می دیدم!:

۱) لعلني أشاهد مدن بلادي جميعاً

۳) لعلني كنت أشاهد مدن بلادي كلها!

۲) ليتنى أنظر كل المدن فى بلادى!

۴) ليتنى كنت أشاهد جميع مدن بلادى!

انسانی ۹۵

۱۲۰ - کاش بتوانم دو رنگ درونم را با همنشینی مؤمن به یکرنگ خدایی تبدیل کنم. «ليتنى ...

۱) استطعت أن أغير لونين اثنين في داخلي بلون إلهية مع مصاحبة المؤمن.

۲)

أستطيع أن أبدل اللونين الاثنين لباطني لوناً واحداً إلهياً بصاحبة المؤمن.

۳) أقدر أن أقلب هذا اللونان في داخلي إلى لون إلهي بمعاشرة المؤمن.

۴)

قدرت أن أبدل هذا اللونان في باطني إلى لون واحد إلهية مع معاشرة المؤمن.

انسانی ۹۷

۱۲۱ - کاش می توانستم تحصیل خود را ادامه دهم تا برای جامعه مفیدتر از امروز باشم.»:

۱) ليتنى كنت أستطيع أن أديم دراستي لأكون أفع للمجتمع من اليوم.

۲)

ليتنى إتي أريد أن أديم تحصيلي وأكون نافعاً من اليوم للمجتمع.

۳) ليتنى إتى قادر أن أواصل دراستي و أكون أفع من اليوم للمجتمع.

۴)

ليتنى كنت أقدر أن استمر على تحصيلي حتى أكون نافعاً للمجتمع مثل اليوم.

تجربی ۹۴

۱۲۲ - نصيحتگران صالح دیگران را به آنچه قادر بر انجام آن نیستند، وادرار نمی کنند!»:

۱) لا تلجم التاصحات المحسنات الناس الآخرين بأمرٍ ليست قادرات عليه!

۲)

إن الوعاظين المحسنين لا يلجمون الناس الآخرين بما لا يقدرون عليه!

۳)

لا تحمل الوعاظات الصالحات الآخرين على ما ليسوا قادرات على قيامه!

۴)

إن التاصحين الصالحين لا يحملون الآخرين شيئاً لا يقدرون على القيام به!

هنر ۹۶

۱۲۳ - عاقلان کسانی هستند که خود را برای عبور از سختی و راحتی این دنیا آماده کردند!»:

۱) العقلاء هم الذين قد أعدوا أنفسهم للعبور من صعوبة هذه الدنيا و راحتها!

۲)

العقلاء من يستعدون أنفسهم للعبور من الصعب في هذه الدنيا و راحتها!

۳)

إن العقلاء من يعدون أنفسهم للعبور من المصاعب و الراحة في هذه الدنيا!

۴)

إن العقلاء هم الذين يستعدوا أنفسهم للعبور من صعوبات و راحة هذه الدنيا!

هنر ۹۲

۱۲۴ - ما باید خود را به نوع شوخی مشغول کنیم، زیرا بعضی از آن‌ها ما را به راه باطل می‌کشانند!»:

۱) علينا أن لا نشغل أنفسنا بكلّ نوع من أنواع المزاح، فإنّ بعضه يجرّنا إلى الطريق الباطل!

۲)

يلزم علينا أن لن نتشغل بكلّ أنواع المزاح، لأنّ البعض منه يجرّ المسير الباطل لنا!

۳)

يجب علينا عدم الاشتغال بأيّ نوع من أنواع المزاح، وبعضه يجرّ لنا النهج الباطل!

۴)

علينا عدم الاشتغال بكلّ نوع من أنواع المزاح، حتّى لا يجرّ السبيل الباطل لنا!

۱۲۵ - وسوسه هر روز در قلبمان را می کوبد که به عنوان مهمان وارد شود، به او اجازه ندهید، زیرا سلطان قلبتان خواهد شد!»: إن الوسوسة

انسانی ۹۶

۱) تدق باب قلبنا كل يوم لتدخل ضيفاً، فلا تأذنوا لها، لأنّها ستصبح سلطان قلبكم!

۲)

تطرق قلوبنا كل يوم لتدخل ضيفاً، لا تأذنوا لها، لأنّها ستكون ملكاً على قلوبكم!

۳)

تضرب باب قلبنا لتدخل كل يوم ضيفاً، لا تسمحوا لها، فتصبح سلطان على قلوبكم!

۴)

تطرق باب قلوبنا لتدخل كل يوم ضيفاً، فلا تسمحوا لها، لأنّها ستكون ملك قلوبكم!

ریاضی ۹۴

۱۲۶ - عین غیر المناسب للمفهوم:

۱) لن يهلك امرء عرف قدر نفسه: جايى بنشين كه برخيزانندت!

۲) كان إرضاء الناس غاية لا تدرك: زندگى به مراد مردم نتون کرد.

۳) المرأة على دين خليله و قرينه: تو اول بگو باکيان زيسى / پس آن گه بگويم که تو کيسى

۴) عاتب أخاك بالإحسان إليه: عتاب دوست خوش باشد وليكن / مر آن را نيز پاياني باید

تجربی ۹۵

۱۲۷ - «العبرة بالأفعال ولَيْسَ بالأقوال» عین غیر المناسب للمفهوم:

۲) به عمل کار برآید به سخندايی نیست.

۱) گفتار بی کردار ضایع ماند.

۴) جهان یادگار است و ما رفتی / به مردم نماند جز از گفتنتی

۳) دو صد گفته چون نیمکردار نیست / بزرگی سراسر به گفتار نیست.

۱۲۸ - عین الصحيح في المفهوم: «لافقَ أشدُّ من الجهل».

۱) صبر کن با فقر و بگذار این ملال / زانک در فقر است عَزَّ ذوالجلال

۲) دشمن دانا که غم جان بود / بهتر از آن دوست که نادان بود

۳) نیست اندر جهان ز من بشنو / هیچ دردی چو درد نادانی

۴) علم چندان که بیشتر دانی / چون عمل در تو نیست نادانی

١٢٩- عِين الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ: «لَا كُنْزٌ أَغْنِي مِنَ الْقَنَاعَةِ.»:

نیم نانی می‌رسد تا نیم جانی در تن است
کاین خاک بهتر از عمل کیمیاگری
زهچه رنگ تعلق پذیرد آزاد است
آن قدر از آن بخواه که تا صرف این کنی

۱) بر سر کوی قناعت حجره‌ای باید گرفت

۲) حافظ غبار فقر و قناعت ز رخ مشوی

۳) غلام همت آنم که زیر چرخ کبود

۴) دنیاز کف‌گذار چون دعوی دین کنی

١٣٠- عِين الأَصْحَّ فِي الْمَفْهُومِ: «لَا شَيْءٌ أَحَقُّ بِالسُّجْنِ مِنَ اللِّسَانِ»

جوی مشک بهتر که یک توده گل
چو دانا یکی گوی و پرورده گوی
ز خاموشی گران چون گوهر سنجیده می‌گردم
نصیحت نگیرد مگر در خموش

۱) کم آواز هرگز نبینی خجل

۲) حذر کن ز نادان ده مرده گوی

۳) زگفتگو سبک چون موج طوفان دیده می‌گردم

۴) فراوان سخن باشد آگنده گوش

١٣١- عِين الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ: «أَيَّهَا الْفَاحِرُ جَهَلًا بِالنَّسَبِ / إِنَّمَا النَّاسُ لَامُ وَلَاءِ».

إِنَّمَا أَصْلُ الْفَتَى مَا قَدْ حَصَلَ
يَعْشُ أَبْدَ الدَّهْرِ بَيْنَ الْعَفْرِ
أَكْثَرَ الْإِنْسَانَ مِنْهُ أَمْ أَقْلَّ
هَلْ سِوَى لَحْمٍ وَعَظِيمٍ وَعَصْبٍ

۱) لا تُقتل أصلی و فصلی أبداً

۲) وَ مَنْ لَا يَحْبُّ صَعْدَةَ الْجَبَالِ

۳) قِيمَةُ الْإِنْسَانِ مَا يُحْسِنُهُ

۴) بَلْ تَرَاهُمْ خَلِقُوا مِنْ طِينَةٍ

١٣٢- لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ.» عِين الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ:

تو نیز در قدم بندگان او می‌پاش
نشاید که نامت نهنده آدمی
حق تعالی خود بر او رحمت کند
ستمکاری بود بر گوسفندان

۱) وز آنچه فیض خداوند بر تو می‌پاشد

۲) توکز محنت دیگران بی غمی

۳) هر که بر خلق خدا شفقت کند

۴) ترحم بر پلنگ تیز دنдан

١٣٣- «كَأَنَّ إِرْضَاءَ جَمِيعِ النَّاسِ غَايَةً لَا تَدْرِكُ». عِين غَيرِ الْمَنَاسِبِ لِلْمَفْهُومِ:

بِيقْتَادِ وَ عَاجِزَتِرِ ازْ خُودِ نَدِيدَ
اَغْرِيَ خُودَنَمَائِيَ اَسْتَ وَ گَرِّ حَقِّ پَرْسَتَ
بِتَوَانَ، نَتَوَانَ زِبَانَ مَرْدَمَ بَسْتَنَ!
زَنْدَگَانَیِ بَهْ مَرَادَ هَمَهْ كَسْ نَتَوَانَ كَرْدَا

۱) بداندیش مردم به جز بد ندید

۲) کس از دست جور زبان‌ها نرست

۳) کام و دم مار و نیش کژدم بستن

۴) خاطری چند اگر از تو شود شاد بس است

اقْرَأُ النَّصْ التَّالِي بِدَقَّةٍ ثُمَّ أَجْبُ عَنِ الْأَسْتِلَةِ بِمَا يَنْسَابُ النَّصْ:

إِنَّ الرَّخَاءَ قَدْ يَفْسُدُ الطَّبِيعَةَ الْبَشَرِيَّةَ، فَلَا يَبْدُ مَنْ نَارَ تَذَبِّبَهُ (ذوبَ كَنْدَ) حَتَّى تَصْلَحَهُ. الْإِنْسَانُ الَّذِي لَا يَعْرِفُ
مِنَ الْحَيَاةِ إِلَّا وَجْهَهَا السَّهْلُ هُوَ إِنْسَانٌ لَمْ يَعْرِفْ الْوَاقِعَ فَيُصَابُ بِالْمَلَلِ عَنْ مَوَاجِهَةِ الْمُشَكَّلَاتِ، إِذَا بَحَثَنَا عَنْ حَيَاةِ الْعَظَمَاءِ وَالْمُشَاهِيرِ وَجَدْنَا أَنْ طَرِيقَهُمْ لَمْ
يَكُنْ مَفْرُوشًا بِالْوَرَودِ، وَكَثِيرًا مَا نَسْمَعُ يَقُولُونَ «عَلَمَنَا الْحَيَاةُ»! وَيَقْصُدُونَ مِنْهُ الصَّعَابُ وَالْمَصَابُ الَّتِي ظَهَرَتْ لَهُمْ، وَلَكَتْهُمْ لَمْ يَسْتَسِلُمُوا أَمَامَهَا.

١٣٤- عِين المقصود من النص:

٢) دَرَكُ الْأَمَالِ فِي رَكْوبِ الْأَخْطَارِ!
٤) عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يَعْرِفْ وَجْهَ الْسَّهْلِ.

۱) الإِنْسَانُ يَبْحَثُ عَنِ الْحَيَاةِ السَّهْلَةِ.

۳) الإِنْسَانُ يَفْسُدُ كَمَا أَنَّ الْحَدِيدَ يَفْسُدُ أَيْضًا.

١٣٥- على حسب النص: من تَعَوَّدَ الْرَّاحَةَ فِي الْحَيَاةِ فَإِنَّهُ ...

٢) يَفْرَّ مِنْ مَوَاجِهَةِ الشَّدَائِدِ!

۱) لَا يَحْبُّ الصَّعْوَدَاتِ وَالشَّدَائِدَ!

٤) يَشْعُرُ بِالْيَأسِ عَنِ الدِّينِ يَوْمَهُ الْمَصَابِ!

۳) لَا يَحْبُّ الْوَصْولَ إِلَى الْعَرَةِ وَالْكَمَالِ!

٢) جَعَلَ طَرِيقَهُ فِي الدُّنْيَا مَفْرُوشًا بِالْوَرَودِ.

١) مَنْ هُوَ الَّذِي لَمْ يَعْرِفْ الدُّنْيَا؟ «الَّذِي»

٤) لَا يَسْتَسِلُمُ أَمَامَ الصَّعَابِ وَالْمَصَابِ.

۲) يَجِدُ آمَالَهُ فِيهَا وَلَا يَسْتَسِلُمُ أَمَامَهَا.

۳) ظَنَّ أَنَّ الْحَيَاةَ خَالِيَّةَ مِنَ التَّعَبِ.

١٣٧- عِين العَبَارَةِ الَّتِي لَا يَنْسَابُ مَفْهُومُهَا مَوْضِعَ النَّصِّ:

٢) وَمَنْ طَلَبَ اللَّغْلَى سَهْرَ الْلَّيَالِيِّ!
٤) «عَسَى أَنْ تَكْرُهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ»

۱) بَقْدَرِ الْكَدَّ تُكَتَّسِبُ الْمَعَالِيِّ!

۳) لَا تَحْسِبُ الْمَجْدَ تَمَرَا أَنْتَ أَكْلَهُ!

پاسخ‌های تشریحی

۱۱ ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) مجسمه‌ای از سنگ یا چوب یا آهن که به جای خدا پرستش می‌شود.
- (۲) عضوی از اعضای بدن که در بالاترین قسمت تنه واقع می‌شود.
- (۳) کسی که باطل را ترک می‌کند و به دین حق متمایل می‌شود.
- (۴) وسیله‌ای دارای دسته‌ای از چوب و دندانه‌ای پهن از آهن که با آن بریده می‌شود.

۱۲ ترجمه عبارت: «شکارچی آهنی را برداشت و آنرا

بالای تنه درخت، عصر هنگام.»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) درگیری - قرار داد
- (۲) سنگ - قرار داد
- (۳) بت - سوزاند
- (۴) تبر - آویخت

۱۳ ترجمه عبارت: «همسایگان شروع به این مرد متأثفانه از

دین حق منحرف شده است.»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) سوال می‌کنند
- (۲) کشف می‌کنند
- (۳) پیچ پیچ می‌کنند
- (۴) ترک می‌کنند

۱۴ «أَكْتَافٍ» به معنای «شانه‌ها» و مفرد آن «كَيْفٌ» است.

۱۵ «أَنْ» از حروف مشبهه بالفعل است و در وسط عبارت و پس از فعل

«أَعْلَمُ» به معنای «که» به کار می‌رود. (گفت می‌دانم که خداوند برهجیزی تواناست.)

۱۶ ترجمه عبارت: «جلسه در صبح آغاز شد و برخی

کارمندان در آن حاضر نشدند.»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) اما
- (۲) شاید
- (۳) که
- (۴) یا

۱۷ ترجمه عبارت: «در برخی روستاهای زمین‌های کشاورزی خشک

شد، باران بر ما بیارد.»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) گویی
- (۲) همانا، قطعاً
- (۳) ای کاش
- (۴) شاید

۱۸ ترجمه سایر گزینه‌ها:

- (۱) نگیرید
- (۲) او را حاضر کنید
- (۳) موفق بشوم
- (۴) موفق بشویم

۱۹ ترجمه عبارت: «بادها وزیدند پس شاخه‌ها را

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) مبارزه کرد - گویی
- (۲) شکست - ولی
- (۳) آویخت - شاید
- (۴) فرستاد - ای کاش

۲۰ ترجمه عبارت: «..... اخلاقی رشتتر از غرور نیست.»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) هیچ
- (۲) همانا
- (۳) که
- (۴) شاید

۲۱ ترجمه عبارت: «هیچ دینی نیست برای کسی که هیچ عهدی

برایش نیست.» «لا»ی نفی جنس، به صورت «هیچ ... نیست» ترجمه می‌شود.

درس اول پایه دوازدهم

۱۱ ترجمه عبارت: «انسان آثار قدیمی را که بر توجه بشر به دین تأکید می‌کند،»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) کشف کرد
- (۲) فرستاد
- (۳) حاضر کرد
- (۴) کوشید

۱۲ ترجمه عبارت: «همانا اسلامی هرجایی را شامل می‌شود و یا نشانه‌ای برای عبادت هستند که انسان را به یاد خداوند متعال می‌اندازند.»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) روش
- (۲) مراسم
- (۳) تمدن‌ها
- (۴) مجسمه‌ها

۱۳ «آلله» جمع «إِلَهٌ» و به معنای «خدایان، معبودان» است.

بررسی گزینه‌ها:

(۱) هدف از تقدیم برای خدایان کسب خشنودی آن‌ها بود. (قربانیان)

(۲) تبر روی شانه بت بزرگ در پرستشگاه. (آویخته شد)

(۳) انسان تمدن‌ها را از طریق و نقش‌ها شناخت. (کنده‌کاری‌ها)

(۴) خدایان نزد برخی ملت‌ها روشی برای عبادت بوده است. (دوری‌کردن)

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) انسان بیهوده آفریده نشد (به‌جز)

(۲) در جای خالی کلمه‌ای مناسب قرار بده. (قرار بده)

(۳) درگیری میان دو کشور شدت یافت. (خرافه‌ها)

(۴) ... گویی که آن‌ها بنای استوار و محکم‌اند. (شادمانی)

- (۱) «إِحْمَى» نگهدار (خواهرم به دخترش سفارش کرد و به او گفت:

خودت را از گناه نگهدار).

۲۴ ترجمه عبارت: «خوشبختانه خیابان نورانی است زیرا نگهبان

چراغ‌ها را روشن کرده است.»

ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) سینه - مطمئن شد
- (۲) شانس - روشن کرد

(۳) گمان - یاری کرد

(۴) شادمانی - روشن کن

۲۵ ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) ازدادت (افزایش یافت) ≠ قلت (کم شد)

(۲) وحیداً (به‌نهایی) ≠ جماعت (گروه)

(۳) الكبير (بزرگ) ≠ صغیر (کوچک)

(۴) المستقيم: راست / سدید: محکم و درست

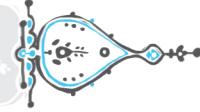
ترجمه گزینه‌ها:

(۱) پی - استخوان - گوشت - خون

(۲) عفت - حیا - ادب - نیکویی

(۳) آهن - مس - طلا - نقره

بررسی گزینه‌ها:

- ٣٥** لیت: ای کاش (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / یُحدّثنا: با ما سخن بگوید (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / سیرة الأنبياء: روش پیامبران (رد گزینه ۴) / صراحتهم: نزاع آن‌ها، درگیری آن‌ها (رد گزینه ۴) / معَ أقوامهم الكافرين: با اقوام کافر خود (رد گزینه ۱ و ۳)
- ٣٦** إنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِيْ: بِيْ گمان خدا دارای بخشش است (رد گزینه ۱ و ۴) / عَلَى التَّاَسِ: بر مردم (رد گزینه ۱ و ۳) / ولکن، اما (رد گزینه ۱) / أكثر الناس: بیشتر مردم (رد گزینه ۳ و ۴) / لا يشْكُرُونَ: سپاسگزاری نمی‌کنند (رد گزینه ۴) / ۳۷ وَلَا شَكُورُوا: و دشنام ندهید (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / یَدِعُونَ: فرا می‌خوانند (رد گزینه ۴) / فَيَسْأَلُوا: زیرا دشنام دهند (رد گزینه ۱ و ۴) / اللَّهُ خدا (رد گزینه ۴)
- ٣٨** كُلَّ طَعَمٍ هَرَغَدِيْ: (رد گزینه ۲ و ۴) / لا يَذَكُرُ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ: نام خدا یاد نمی‌شود، نام خدا بر آن بره نمی‌شود (رد گزینه ۳) لا برکة فیه: هیج برکتی در آن نیست (رد گزینه ۲ و ۳)
- ٣٩** أَخْبَرْتُ: آزمایش شد (رد گزینه ۲ و ۳) / كیفیّة تراب هذه المنطقة: کیفیت خاک این منطقه (رد گزینه ۳) / أَدْرَكَ الْخَبْرَاء: کارشناسان پی بردنده (رد گزینه ۱ و ۳) / من الأَفْضَلِ: بهتر است (رد گزینه ۲ و ۳) / أَنْ يَخْصُّ: که اختصاص داده شود (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / تراهها: خاک آن (رد گزینه ۳) / لِرَعِ بَعْضِ الْأَعْشَابِ الْطَّبِيَّةِ: به کشت برخی گیاهان دارویی (رد گزینه ۱ و ۲) / ۴٠ إِسْتَيْعَفُ بِدَقَّةٍ: با دقت گوش فرا بدء (رد گزینه ۴) / دَقَاتُ قلبك: تپش‌های قلبت (رد گزینه ۱ و ۳) / لحظات الحياة: لحظه‌های زندگی (رد گزینه ۱ و ۳) / تَمْرُّ سُرْعَةً: به سرعت می‌گذرند (رد گزینه ۴)
- ٤١** لَاتَسْعَئُونَ: تلاش نمی‌کنید (رد گزینه ۱) / العَلَمُ: دانش (رد گزینه ۱) / الفَنُ: هنر، فن (رد گزینه ۳) / الْأَتْرِيدُونَ: آیا نمی‌خواهید (رد گزینه ۱) / أَنْ تَبْتَوْ: که بسازید / بالادکم: کشورتان (رد گزینه ۳ و ۴)
- ٤٢** يَبْقَى: باقی می‌ماند (رد گزینه ۴) / عَلَى طَرِيقِهِ: بر راهی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / الْأَخِيرُ فِيهَا: هیچ خیری در آن نیست (رد گزینه ۱ و ۴) / فَلِيَتَهِ: پس ای کاش او (رد گزینه ۴) / لَيُصِيبَ: دچار نکند، گرفتار نکند (رد گزینه ۲ و ۴) / بِحُمْقِهِ: با نادانی اش (رد گزینه ۱ و ۲)
- ٤٣** قَاتِلٌ: مبارزه کردن (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / شَيْبٌ بِلَادِنَ الْمُضْحَوْنِ: جوانان فداکار کشورمان (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / طُغَاءٌ (طاغی: متاجوز): متاجوزانی (رد گزینه ۱ و ۲) / لا يَرْحَمُونَ: رحم نمی‌کردن (فعل ماضی + اسم نکره + فعل مضارع منفی) / ماضی استمراری منفی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / شعبنا: ملت ما، مردم ما (رد گزینه ۱ و ۲) / صغارنا: کودکان ما
- ٤٤** إِنَّهُ: همانا، به درستی که («إن» می‌تواند در جمله ترجمه نشود بنابراین گزینه ۳ و ۴ رد نمی‌شوند). / كِشْبَكَةُ الصَّيَادِيْنِ: مانند تور ماهیگیران (رد گزینه ۱ و ۴) / إن: اگر (رد گزینه ۴) / وَقَعَ: بیفتاد، واقع بشود (رد گزینه ۴) / لَنْ يَنْجُو: نجات نخواهد یافت (رد گزینه ۳) / غَدَّا: فردا (رد گزینه ۳)
- ٤٥** نَادِيَتِي: مرا صدا کرد، صدایم کرد (رد گزینه ۳) / ما كَنْتُ أَفْهَمْ: نمی‌فهمیدم (رد گزینه ۲ و ۴) / كلامها: سخنش (رد گزینه ۲ و ۳)
- ٤٦** طَلَبَتْ: خواستم (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / مَنْ مَعْلِمٌ: از معلم خود (رد گزینه ۱ و ۲) / أَنْ يَجْعَلَ لِي: که برایم قرار دهد (رد گزینه ۱ و ۴) / امتحاناً آخر: امتحان دیگری (رد گزینه ۴) / ما اکتسیت: به دست نیاوردهام، کسب نکردهام (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / درجَةٌ عَالِيَّةٌ: نمره‌ای عالی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴)

٢٢ حركت‌گذاری درست عبارت: «إِنَّ الْهَدَافَ مِنْ تَقْدِيمِ الْقَرَابَيْنِ كَانَ تَجَنَّبُ شَرَّهَا». («الْقَرَابَيْنَ» جمع مكسر «قُربان» است و حرف «ق» با حرکت «فتحه» می‌آید. / «تجنّب» مصدر باب «تفّل» است.)

٢٣ حركت‌گذاری درست عبارت: «الْمِيرَاثُ أَنْتَعَ مِنَ الْأَدَبِ الْأَذِي نَكْتَسِبُهُ». («ميراث» اسم «لا» نفی جنس است و حرکت آخر آن با فتحه می‌آید. «أنفع» خبر «لا» نفی جنس است و حرکت آخر آن با «ضممه» می‌آید. / «نكّتب» فعل مضارع از باب «افتعال» بر وزن «يَفْتَلُ» صحیح است.)

٢٤ حركت‌گذاری درست عبارت: «ما حُلُقُ الْعَالَمِ سُدَّيْ بَلْ فِيهِ عَبْرٌ». («سُدَّی» به معنای «عبد، بیهوده» است. / «عَبْر» جمع مكسر «عبرة»: پند، نصیحة است.)

٢٥ حركت‌گذاری درست عبارت: «مَنْ لَا يَسْتَمِعُ إِلَى الدَّرْسِ جَيَّداً يَرْسُبُ فِي الْإِمْتَاحَانِ». («يَسْتَمِعُ» فعل مضارع از باب «افتعال» و بر وزن «يَفْتَلُ» صحیح است. / «الإِمْتَاحَانِ» مصدر بر وزن «افتعال» است.)

٢٦ أَقْيمَ وَجْهَكَ لِلَّدَيْنِ: به دین روی آور (رد گزینه ۱ و ۳ و ۲) / حنیفًا: بایکاتپرستی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

٢٧ لَا شَعْبٌ: هیچ ملتی نیست (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / شعوب الأرض: ملّت‌های زمین (رد گزینه ۴) / كَانَ لَهُ دِينٌ و طریقَةٌ: دینی و روشی داشته باشد (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / لِلْعِبَادَةِ: برای عبادت، برای پرستش (رد گزینه ۱)

٢٨ تَوْكِدُ: تأکید می‌کند (رد گزینه ۱ و ۴) / الحضارات الْتِي: تمدن‌های راکه (رد گزینه ۲ و ۴) / عَرْفَهَا: آن‌ها را شناخته است (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / مِنْ خَلَالِ النَّقْوَشِ: از طریق نگاره‌ها (رد گزینه ۱ و ۴) / بالَّدَيْنِ: به دین (رد گزینه ۱) / ۲٩ تقديم القرابين: پیشکش کردن قربانیان (رد گزینه ۳) / لِلْأَكْهَهِ: برای خدایان (رد گزینه ۱ و ۴) / رضاها: خشنودی آن‌ها (رد گزینه ۳)

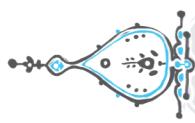
٣٠ بَدَأَ ... يَتَهَامِسُونَ: شروع به پیچ پیچ کردن، شروع به آهسته سخن گفتن کردن (رد گزینه ۲ و ۳) / إِنَّ: به درستی که، قطعاً، همانا (رد گزینه ۳) / ليتنا: ای کاش ما (رد گزینه ۳ و ۴) / نَخَلَّاصَ مِنْهَا: از آن‌ها خلاص شویم (رهایی یابیم، نجات یابیم)

٣١ هَذِهِ الْكِتَابَاتُ عَلَى الْحِجَرِ: این نوشته‌ها روی سنگ (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / تَدَلَّ: دلالت می‌کند (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / حَسَارَةٌ: یک تمدن، تمدنی (رد گزینه ۲) / يَرْجِعُ زَمْنَهَا: زمان آن برمی‌گردد (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / ثَلَاثَةُ الْأَلَفِ سَنَةً: سه‌هزار سال

٣٢ الصَّيَادُ: شکارچی (رد گزینه ۴) / جَذَعُ الشَّجَرَةِ: تنہ درخت (رد گزینه ۲) / الْفَأْسُ الْحَدِيدِيُّ: تبر آهنی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / أَخْشَابَهَا: چوب‌های آن (رد گزینه ۱)

٣٣ الْصَّرَاعَاتُ بَيْنَ قَوْمَيْنِ: درگیری‌ها (نزاع‌ها) میان دو گروه (دو قوم) (رد گزینه ۱ و ۳) / عَنْدَمَا: هنگامی که، زمانی که (رد گزینه ۳) / أَصْنَامَهُمَا: بت‌هایشان (رد گزینه ۱) / الْمَعْبُدُ: عبادت‌گاه، پرستشگاه (رد گزینه ۴)

٣٤ لَعَلَّ: شاید، چه‌باشد، ممکن است (رد گزینه ۲) / هذه الخرافات: این خرافه‌ها (رد گزینه ۴) / حَولَ الدِّينِ: پیرامون دین (رد گزینه ۱) / ثُبَّعَنَا: ما را دور کند (رد گزینه ۱) / الْصَّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ: راه راست (رد گزینه ۱) / تَجَزَّنَا: ما را بکشاند (رد گزینه ۱ و ۲)

۵۹ کلّ النّاس: همه مردم (رد گزینه ۳ و ۴) / ما هم سوی: نیستند جز (رد گزینه ۴) / لامّ و لاب: از یک مادر و پدر (از یک پدر و مادر) (رد گزینه ۲ و ۳) / والجھاں: در حالی که نادان (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / یفتخرن: افتخار می کنند (رد گزینه ۲ و ۳)

۶۰ ما: آن چه، چیزی که (رد گزینه ۲ و ۳) / بزید: می افزاید (رد گزینه ۲ و ۳) / صبرنا: صبر ما (رد گزینه ۳) / فی امور: در اموری، در کارهایی (رد گزینه ۴) / لا طاقة لَنَا بها: هیچ توانی برای آنها نداریم (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / هو الایمان: همان ایمان (رد گزینه ۲ و ۳)

۶۱ لیت: ای کاش (رد گزینه ۱ و ۳) / یعرفون: بدانند، بفهمند (رد گزینه ۴) / یقدر: می تواند (رد گزینه ۳ و ۴) / اُن یغوض: جبران کند / استعداده: استعدادش (رد گزینه ۳)

۶۲ لا یغتر أبدًا: هرگز فریب نمی خورد (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / یعلم: می داند (رد گزینه ۱ و ۲) / آنها: که آن (رد گزینه ۳) / کسراپ: همچون سرابی (رد گزینه ۲) / بزی: می بیند (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / ما: چیزی را (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / لا وجود آله: هیچ وجودی برایش نیست، اصلاً وجود ندارد (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

۶۳ لا سَيِّءَ أَحْسَنُ: هیچ چیزی بهتر نیست (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / لیشجعن: تا (برای این که) ما را تشویق کند (ترغیب کند) (رد گزینه ۲ و ۴) / ۱۶۴ اِن: اگر (رد گزینه ۳ و ۴) / التّفایات: زیالهها (رد گزینه ۴) / فاغل: بس بدان (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / اُنلَّا: که تو (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

۶۵ الصورة الحسنة: صورت زیبا (رد گزینه ۴) / لا دوام لَهَا: هیچ دوامی ندارد، هیچ دوامی برایش نیست (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / لیدکرک التّاس: تا مردم تو را یاد کنند (رد گزینه ۳ و ۴) / فی المستقبِل: در آینده (رد گزینه ۱ و ۴)

۶۶ يُجب أن سَمَحَ: باید اجازه دهیم، واجب است که اجازه بدهیم (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / لاصدقائنا: به دوستان خود (رد گزینه ۱) / اُن یطروحوا گلینا: که با ما مطرح کنند (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / مشاکل حیاتهم: مشکلات زندگی شان (رد گزینه ۱ و ۴) / علَنَا نُسْطِعِي: شاید بتوانیم، امید است (رد گزینه ۳) / اُن نزیلها: که آنها را بطرف نماییم (رد گزینه ۱)

۶۷ الظَّبِي: آهو (رد گزینه ۱ و ۴) / «این» در این گزینهها اضافی است، کائنه: گویی، همچون (رد گزینه ۳) / یُدْرِك: درک می کند (رد گزینه ۱ و ۳) / جمال اللّیل: زیبایی شب (رد گزینه ۱ و ۴) / برق القمر: ماه را نظاره می کند (رد گزینه ۱ و ۴) / بِاعْجَابٍ كَثِيرٍ: با شگفتی بسیار (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴)

۶۸ إِلَى الدّنَّیا: به دنیا (رد گزینه ۴) / فَإِنَّه: چه آن، زیرا (رد گزینه ۴) / یتلف: اتفاف می کند، تلف می کند (رد گزینه ۱) / عمرک: عمرت (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / لا یسمح لَك: به تو اجازه نمی دهد (رد گزینه ۱ و ۴) / اُن تذوق: که بچشی (رد گزینه ۲ و ۴) / طعم الحياة الحقيقی: طعم واقعی زندگی (رد گزینه ۱ و ۲)

۶۹ ۱ اللّهُمَّ: خدای، خداوندا (رد گزینه ۲ و ۳) / قدوتهبتنی: به من عطا کرده ای (رد گزینه ۳ و ۴) / كُلّ ما: تمام آن چه، هر آنچه، هرچیزی (رد گزینه ۲) / کنت غیر مستأهل له: شایسته آن نبودم (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / یشمل: شامل می شود (رد گزینه ۲ و ۴) / اکل عبادک: همه بندگان (رد گزینه ۲)

۴۷ یفضل: ترجیح می دهند (رد گزینه ۲ و ۴) / السَّفَر بالطائرة: سفر با هواپیما (رد گزینه ۲ و ۴) / أسرع من وسائل النقل الأخرى: سریع تر از وسائل نقلیه دیگر است (رد گزینه ۱ و ۲)

۴۸ کنت أَخْلَق: گمان می کردم (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / أَنْتِي: که من (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / لَنْ أَقْدَر: نخواهم توانست (رد گزینه ۲ و ۴) / اُن اصل: که برسم (رد گزینه ۱ و ۴) / إِلَى أَهْدَافِي: به اهدافی (رد گزینه ۱ و ۲)

۴۹ أَخْلَيَأ: در پایان، در آخر، در نهایت، بالآخره / توصلت: رسیدم (رد گزینه ۲ و ۴) / الرَّأْي: نظر، عقیده (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / الأَحْسَن: بهتر است (رد گزینه ۴) / اُن أَتَرَك نفسي: خودم را رها کنم (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / في تقدير رَبِّي: در تقدیر پروردگارم (رد گزینه ۱ و ۲)

۵۰ لعله: شاید او، ممکن است او (رد گزینه ۳) / کلن قد اشترك: شرکت کرده بود (رد گزینه ۲ و ۳) / المهرجان الدولي السابع: هفتمین جشنواره (فستیوال) بین المللی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / أَفْلَامُ الْأَطْفَالِ وَ الشَّبَابِ: فیلم‌های کودکان و جوانان (رد گزینه ۲ و ۳)

۵۱ نقرأ: می خوانیم (رد گزینه ۴) آیات من القرآن: آیه‌هایی از قرآن را (رد گزینه ۴) / اکل صباح: هر صبح / تنفعنا ... جدآ: واقعاً (بسیار) به ما سود می رسانند (رد گزینه ۳ و ۴) / في امورنا اليومية: در کارهای روزمره‌مان، در کارهای روزانه‌مان (رد گزینه ۱ و ۳)

۵۲ اَنْزَلَنَا: آن را نازل کردیم، آن را فرو فرستادیم (رد گزینه ۱ و ۳) / قرآنًا عربیاً: قرآن عربی (رد گزینه ۳) / لعلکم تعقول: شاید شما تعقل ورزید (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

۵۳ ياليتنی کنت تراباً: ای کاش من خاک بودم (رد گزینه ۱ و ۴) / يقول: می گوید (رد گزینه ۱) / «است که» در گزینه (۳) اضافی است. (رد گزینه ۳)

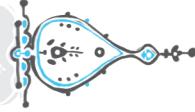
۵۴ لیتنی أَتَعْلَم: ای کاش من یاد بگیرم (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / أَبِي الكَرِيم: پدربزرگوارم، پدر بخشنداهام (رد گزینه ۳ و ۴) / أَلَا أَحْزَن: که غمگین نگردم، که ناراحت نشوم (رد گزینه ۴) / اُمور مکروهه: کارهای ناپسندی (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / اُواجهها: با آنها رویه رو (مواجه) می شوم (رد گزینه ۳ و ۴) / و لو کانت كبيرة: هرچند که بزرگ باشند (رد گزینه ۴)

۵۵ لامیرات: هیچ میراثی نیست (رد گزینه ۱ و ۳) / أَنْفَعَ: سودمندتر (رد گزینه ۱) / من الأدب الّذی: از ادبی که (رد گزینه ۱) / في حياتنا: در زندگی مان، در زندگی خود (رد گزینه ۴)

۵۶ أَيْدِي عَمَالَنَا المُتَخَصِّصة: دستان متخصص کارگران ما (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / قد أوصلت: رسانده است (رد گزینه ۱ و ۳) / بلادن: کشورمان، کشور ما (رد گزینه ۱ و ۳)

۵۷ عندما: هنگامی که، وقتی که (رد گزینه ۱ و ۲) / وجدت نفسك وحیداً: خودت را تنها یافته (رد گزینه ۲ و ۳) / لا أحد بجانبك: هیچ کس کنارت نیست (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / اعلم: بدان (رد گزینه ۱ و ۳) / بزید: می خواهد (رد گزینه ۳) / اُن تعود إلى: به او پناه ببری (رد گزینه ۱ و ۳)

۵۸ الملاین من المسلمين: میلیون‌ها نفر از مسلمانان (رد گزینه ۱ و ۴) / يجتمعون: جمع می شوند (رد گزینه ۳ و ۴) / اکل سنته: هر ساله، هر سال (رد گزینه ۴) / في بيت الله العرام: در بیت الله العرام، در خانه حرمت‌دار خدا / لزیارت: جهت زیارت آن (رد گزینه ۱ و ۳)

٨١ لاحیة تبقي: هیچ حیاتی باقی نمی‌ماند (ردگزینه ۲ و ۳) / للحقيقة: برای حقیقت (ردگزینه ۲ و ۴) / بعد کل إغراق: بعد از هر زیاده روی (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / في المدح وفي الذم: در مدح و ذم (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴)

٨٢ الحصول على ما لا نملك: دستیابی به آن چه نداریم (ردگزینه ۱ و ۲ و ۴) / أن ندرك: که درک کنیم (ردگزینه ۱ و ۲ و ۴) / قيمة: ارزش (ردگزینه ۲ و ۴) / ما نملك: آن چه را داریم (ردگزینه ۲ و ۴)

٨٣ لا لون: هیچ رنگی نیست، هیچ رنگی وجود ندارد (ردگزینه ۴) / في عمق أكثر من مائتي متراً: در عمقی بیش از دویست متر (ردگزینه ۱ و ۳) / كل الألوان: همه رنگها (ردگزینه ۴) / تخفي: پنهان می‌شوند، مخفی می‌شوند (ردگزینه ۳ و ۴) / هناك: آنجا (ردگزینه ۱ و ۴)

٨٤ علمتُ أَنَّ: داشتم که، فهمیدم که (ردگزینه ۲ و ۴) / في الأغلب: عمولاً، اغلب (ردگزینه ۲ و ۴) / ننکره: آن را انکار می‌کنیم (ردگزینه ۱ و ۴)

٨٥ ليت: ای کاش، کاش (ردگزینه ۱ و ۲) / يتأمل: بیندیشد، تأمل کند، دقت نماید / في جميع الكائنات الممسخة له: در همه موجودات مسخر شده برای او (ردگزینه ۱ و ۴) / و يدرك: و دریابد، درک کند، و بفهمد (ردگزینه ۲ و ۴)

٨٦ ليتني: کاش من، ای کاش من (ردگزینه ۲ و ۴) / كنت قد تعلمت منك: از تو آموخته بودم (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / أن لا أحزن: که غمگین نگردم (ردگزینه ۳ و ۴) / كل أمر مكروه: هر امر ناپسندی (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / و لوكان كبيراً: و لو بزرگ باشد، اگرچه بزرگ باشد (ردگزینه ۴)

٨٧ ليت / لعل + فعل مضارع + مضارع التزامي (علل+ينفذ) شاید نجات دهد)

بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) ليت / لعل + فعل مضارع + ماضی استمراري يا ماضی بعيد (ليت + رأيَت + اي کاش دیده بودم، ای کاش می‌دیدم)
- (۲) لعل + قد نزل + شاید نازل می‌شد، شاید نازل شده بود
- (۳) ليت + قد انتهی + اي کاش تمام شده بود، ای کاش تمام می‌شد.

٨٨ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) يَسْتَبِّ: گمان می‌کند، می‌پندارد

(۳) للعبادة: برای عبادت، «خود» اضافی است

(۴) كَلَ زَمِنٌ: هر زمانی

٨٩ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) «الأتباء»: پیامبران، «لیبیتووا»: تا بیان کنند، تا روشن کنند

(۲) وَلَذِذُكْرٍ: و باید یاد کنیم

(۴) فأَسَأً: تبری، «الصنم الكبير»: بت بزرگ

٩٠ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) غصن الشجرة الكبير: شاخه بزرگ درخت / «كانت لَه»: داشت / «يد»: دستهای / علق: آویخته شد

(۳) إِنَّمَا: فقط، تنها / «أصناماً»: بت هایمان / «يقصد»: می خواهد

(۴) حَرَقُوا: آتش زنی / «انصرعوا»: یاری کنید

٩١ برسی سایر گزینه‌ها:

(۲) كَلَ شيءٍ: هر چیزی

(۴) كَأنَّ: گویی، «جميع»: همه، «لا تُدرك»: درک نمی‌شود

٧٥ الأيام: روزگاران، ایام (ردگزینه ۲ و ۴) / تُنَفِّلُنا: ما را مشغول می‌کند (ردگزینه ۱ و ۴) / أعمال عديدة: کارهای متعددی (ردگزینه ۴) / لأنَّفِدُنا: به ما سود نمی‌رساند، برای ما سودمند نیستند (ردگزینه ۱ و ۲ و ۴)

عمرنا: عمر ما (ردگزینه ۱) / تُنَفِّلُ: تلف می‌کنند (ردگزینه ۲ و ۴) / يُضَحِّيُنَّ بِأَنفُسِهِمْ: جان‌های خود را فدا می‌کنند (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / في سبيل هداية الإنسان: در راه هدایت انسان (ردگزینه ۴) / مجھولون غالباً: اغلب ناشناخته‌اند (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴)

٧٦ المؤمنين الذين: مؤمنانی که (ردگزینه ۲ و ۴) / يُضَحِّيُنَّ بِأَنفُسِهِمْ: جان‌های خود را فدا می‌کنند (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / في سبيل هداية الإنسان: در راه هدایت انسان (ردگزینه ۴) / شیخ: تشویق می‌کند (ردگزینه ۳ و ۴) / شباب مجتمعه: جوانان جامعه‌اش (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / الاتفاق: بهره بردن (ردگزینه ۳ و ۴) / فرص الحياة: فرصت‌های زندگی (ردگزینه ۲)

٧٧ و إن كان أمياً: هرچند درس ناخوانده بود (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / [كان] يُحاوِل: تلاش می‌کرد (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / أن يكتسب: که به دست بیاورد (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / مكانة: جایگاه، منزلت (ردگزینه ۱)

٧٨ الَّذِينَ: کسانی که (ردگزینه ۱ و ۳) / قالوا: گفتند (ردگزینه ۳ و ۴) / ربنا الله: پروارگار ما خداست، پروارگار ما الله است (ردگزینه ۱ و ۳ و ۴) / ثم: سپس (ردگزینه ۱ و ۳) / فَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ: پس ترسی بر آنان نیست (ردگزینه ۳ و ۴) / إِسْتَقَامَوا: استقامت کرند، استقامت پیشه کرند (ردگزینه ۳ و ۴)

٧٩ مفتاح الهدوء: کلید آرامش / هو أن تعلم: آن است که بدانیم (ردگزینه ۱ و ۲ و ۴) / لا أثر لرأي الآخرين: نظر دیگران هیچ تأثیری ندارد (ردگزینه ۲ و ۴) / في حياتنا: در زندگی ما

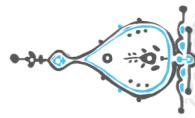
٨٠ لادين لِلمتقون: انسان دوره هیچ دینی ندارد (ردگزینه ۱ و ۲ و ۴) / إن ألقاك في الخطأ: اگر تو را به اشتباه بیفکنید (ردگزینه ۲) / ظاهر: ظاهر کند (ردگزینه ۲ و ۴) / بكمال ديانة: به کامل بودن دیانتش (ردگزینه ۱ و ۴)

٨١ الفرق الذهبية: فرصت‌های طلایی (ردگزینه ۱ و ۴) / تحصل: حاصل می‌گردد (ردگزینه ۳) / لِجَمِيعِ النَّاسِ: برای همه مردم (ردگزینه ۳) / يقتتصونها: آن‌ها را شکار می‌کنند (ردگزینه ۱ و ۴)

٨٢ الكمال والعظمة: کمال و بزرگی (ردگزینه ۳ و ۴) / لا يتحققان فقط: فقط محقق نمی‌شود (ردگزینه ۲ و ۴) / يحتاجان: احتیاج دارد، نیاز دارند (ردگزینه ۲ و ۳) / مجاهدة مستمرة و طويلة: مبارزه‌ای دائمی و طولانی (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / عمل جدي دائمي: کار جدی و مستمر (همیشگی) (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴)

٨٣ في مسيرهم: در مسیر خود، در مسیرشان (ردگزینه ۴) / أهدافهم السامية: هدف‌های عالی خویش (ردگزینه ۳) / يفتحون عن: جستجو می‌کنند، در جستجوی می‌باشند، به دنبال ... می‌گردند (ردگزینه ۱ و ۳) / لِيَجْعَلُوهُمْ تا آن‌ها را قرار دهند (ردگزینه ۱ و ۳) / أسوةً: الگویی (ردگزینه ۱ و ۳) / لأنفسهم: برای خود، برای خودشان (ردگزینه ۱ و ۳)

٨٤ ليس هناك: وجود ندارد (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / حد: حدی، مزی (ردگزینه ۱ و ۳) / لِحاجاتِ الإنسـان: برای نیازهای انسان (ردگزینه ۱ و ۳) / المصادر محدودة: منابع محدود است (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / إذن: بنابراین، لذا (ردگزینه ۳) / بطرق دقيقة: با روش‌های دقیق، با روش‌های دقیق (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳)

۱۱۰ توشه خود: عَدْتُكُمْ، زادَكُمْ (رد گزینه ۲) / آماده کنید: هیّو، أَعِدُّوا (رد گزینه ۳) / شاید: لَعَلَّ (رد گزینه ۳ و ۴) / این روزهای اندک: هذه الأَيَّامُ الْقَلِيلَةُ (رد گزینه ۲ و ۳) / فرصت آخرتان باشد: تَكُونُ فُرْصَتَكُمُ الْأُخْرَيَةُ (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

۱۱۱ می‌دانند: تعلم (اول عبارت)، يَعْلَمُونَ (وسط عبارت) (رد گزینه ۲) / باید هماهنگی ایجاد کنند: عَلَيْهِنَّ أَنْ يَجْمِعُنَ (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / کار در بیرون منزل: الْعَمَلُ فِي الْخَارِجِ الْبَيْتِ (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / اداره خانه: إِدَارَةُ الْمَنْزِلِ (رد گزینه ۱)

۱۱۲ یاد گرفته‌ام: قَدْ تَعْلَمْتُ (رد گزینه ۲) / در سرزنش کردن کسی: فِي مَعَايِّبِ أَخِّي، فِي عَقَابِ أَحِدٍ (رد گزینه ۱ و ۲) / به سبب گناهی که مرتكب شده: بِذَنْبِ ارْتِكَبَهُ (رد گزینه ۲ و ۳) / عجله نکنم: أَنْ لَا أَعْجَلَ (رد گزینه ۲ و ۳) / ابدأ در گزینه (۱) اضافی است). پس شاید: فَلَعْلَّ، فَعْسَى (رد گزینه ۱ و ۲) / از گناهش بگذرد: أَنْ يَغْفِرَ ذَنْبَهُ (رد گزینه ۳)

۱۱۳ بخل می‌ورزند: يَخْلُونَ (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / دوری کن: إِجْتَنَبَ، جَنَبَ (رد گزینه ۲) / زیرا آن‌ها: لِأَنَّهُمْ (رد گزینه ۴) / تو را دور می‌کنند: يُبَعِّدُونَكَ (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

۱۱۴ مالک اعمال خود است: مالِكُ أَعْمَالِهِ (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / پس نباید دور باشد: فَلَيْكَنْ بَعِيدًاً (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / عملش: عَمَلُهُ (رد گزینه ۲ و ۴)

۱۱۵ همکلاسی ام: زمیلی، زمیلتی (رد گزینه ۲ و ۴) / سرماخورد بود: کان قد ابتدی بالرکام، کانت قد ابتدیت بالرکام (رد گزینه ۲ و ۴) / از دست دادن به او: عن مصافحته، عن مُصافحةَهَا (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / خودداری کردم: امتنعت (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

۱۱۶ مادران کشور ما: أَمْهَاتُ بَلَادِنَا (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / در راه بهتر کردن: فِي سَبِيلِ تَحْسِينٍ (رد گزینه ۲ و ۳) / اوضاع خانواده: أَوْضَاعُ الْأُسْرَةِ (رد گزینه ۱ و ۳) / از هیچ تلاشی: مِنْ أَيِّ جُهْدٍ (رد گزینه ۲ و ۳) / درین نمی‌ورزند: لا تقصّر، لا تهمّل (اول عبارت) لا یقصّر، لا یهمّل (وسط عبارت) (رد گزینه ۱ و ۳)

۱۱۷ این نعمت‌های آسمانی: هَذِهِ النَّعْمَ السَّمَاوِيَّةِ (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / بر ما نازل می‌شود: تَنَزَّلَ عَلَيْنَا (رد گزینه ۱ و ۳) / منبع رحمت است: إِنَّهَا مَنْبِعُ الرَّحْمَةِ (رد گزینه ۱ و ۳) / از جانب پروردگار: مِنْ جَانِبِ الرَّبِّ (رد گزینه ۱ و ۲) / سقوط جوجه‌ها: سَقْطَةُ الْفَرَّارِ (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / منظره: مَثَهُدٌ (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / بسیار ترسناکی است: مُرْعِبٌ جَدًّا (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / کاش (من): لَيْتَنِي (رد گزینه ۱ و ۳) / همه شهرهای کشور: جَمِيعٌ (کَل) مَدَنٌ بَلَادِيٌّ، مَدَنٌ بَلَادِيٌّ جَمِيعٌ، مَدَنٌ بَلَادِيٌّ كَلَّهَا (رد گزینه ۲) / می‌دیدم: كَنْتُ أَشَاهِدُ

۱۱۸ بتوانم: أَسْتَطِعُ، أَقْدَرُ (رد گزینه ۱ و ۴) / دو رنگ درونم را: اللَّوْنَيْنِ الْأَثْنَيْنِ لباطنی (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / به یک رنگ خدایی: لَوْنًا وَاحِدًا إِلَهِيًّا،

۱۱۹ می‌توانستم: كَنْتُ أَسْتَطِعُ، كَنْتُ أَقْدَرُ (رد گزینه ۲ و ۳) / مفیدتر: أَنْفَعُ (رد گزینه ۲ و ۴) / از امروز: مِنَ الْيَوْمِ (رد گزینه ۴)

۹۲ بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) «لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ»: شاید شما خود روزی کنید، «جَعْلَنَاهُ قَرآنًا عَرَبِيًّا»: آن را قرآنی عربی قرار دادیم.

(۳) «يَسْتَوِي»: برابر هستند / «لَا يَعْلَمُونَ»: نمی‌دانند

(۴) «لَا تَحْزَنْ»: ناراحت نشو، غمگین نشو / «إِنَّ»: قطعاً

۹۳ بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) «لَا أَكُونُ نَشِيطًا»: با نشاط (فعال) نمی‌باشم / «يَوْمٌ»: روزی است

(۳) «لَا تَصْبِح»: نمی‌شود

۹۴ بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) «لَا نَقْدِرُ... أَبَدًا»: هرگز نمی‌توانیم / «أَنْ تَغْيِيرَ الْمَاضِي»: که گذشته را تغییر بدھیم.

(۲) «سَاعَدَنَا عَلَمَاءُ الْعَالَمِ كُلُّهُمْ»: دانشمندان جهان، همگی شان به ما کمک کنند.

(۳) «لَا نَسْتَطِعُ»: نمی‌توانیم / «قد ارتکبناه»: آن را مرتكب شدیم

۹۵ ترجمه درست عبارت: خوبیزگی بین ستمگر نمی‌تواند بذر حکمت

در قلبش بکارد». (کلمات «المتکبر» و «الحكمة» معروف‌اند بنابراین با «یک»

و یا «ی» ترجمه نمی‌شوند و ضمیر «ه» در «قلبه» هم باید ترجمه شود.)

۹۶ ترجمه درست عبارت: «پس علم بهتر از مال است چرا که هیچ

زوالی برایش نیست.»

۹۷ ترجمه درست عبارت: «هنجامی که دخترم را نصیحت کردم

نزدیک بود نزد مهمانان خشمی را آشکار کند.»

۹۸ «بعد هذه الأيام»: پس از این روزها / «سيحدث»: اتفاق خواهد افتاد.

۹۹ «همان است ...» در جمله عربی معادلی ندارد.

۱۰۰ «فَقَرْ»: کوتاه کن / «لا خیر»: هیچ خیری نیست.

۱۰۱ «لا علم»: هیچ دانشی نیست / «لَمَا»: برای ما / «إِلَّا»: به جز

«يا ليتنی»: ای کاش من / «كَنْتُ تَرَابًا»: خاک بودم

۱۰۳ «أَنْ يَقُولُ»: که بگوید، «ماشأی بالتأسی»: من چه ربطی به مردم دارم.

۱۰۴ «لَا يَتَوقَّعُونَ»: توقع ندارند.

۱۰۵ «أَشْيَاءُ أَكْثَرُ مَا هُمْ بِحَاجَةٍ إِلَيْهِ»: چیزهایی بیشتر از آن چه به آن نیاز دارند.

۱۰۶ «ای کاش ما: لیتنا (رد گزینه ۲ و ۳) / فقط از دیگران تقلید نکنیم:

لا نحاکی الآخرين فقط (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / به خودمان نیز تکیه کنیم:

نعمتمد على أنسنتا أيضًا (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

۱۰۷ «گویا شنیدن: كَانَ اسْتَمْاعَ (رد گزینه ۱ و ۲) / آیات قرآن: آیات

القرآن (رد گزینه ۳) / زندگی تو: حیاتک (رد گزینه ۳) / تغییر داده است: غیر

(رد گزینه ۱ و ۲)

۱۰۸ «از کیفی که: من المحفظة الّتی (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / برایم خرید:

استشّری لی (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / استفاده کردم: إِسْتَفَدَتْ (رد گزینه ۳) / ولی

آن: ولكنها (رد گزینه ۳ و ۴)

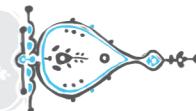
۱۰۹ «معلممان: معلّمنا، معلّمتنا (رد گزینه ۲ و ۴) / مقاله‌ای را که:

المقالة الّتی (رد گزینه ۳ و ۴) / منظومه شمسی: المنشومة الشّمسیّة (رد

گزینه ۲) / آن را نوشتم: كتبناها (رد گزینه ۳ و ۴) / نپذیرفت: لم يقبل، لم

قبل، ما قبلت / غلط: الخطأ (رد گزینه ۲ و ۴)

مفهوم: افتخار کردن به اصل و نسب بدون این‌که چیزی از خود داشته باشی، نادانی محض است.

ترجمه گزینه‌ها:

۱) هرگز نگو اصل و نسبم / اصل جوانمرد تنها آن چیزی است که به دست آورده است.

۲) و هرگز بالا رفتن از کوهها را دوست ندارد / تا ابد میان گودال‌ها زندگی می‌کند.

۳) ارزش انسان به آن چیزی است که آن را نیکو انجام می‌دهد / انسان از آن بیشتر انجام داده باشد یا کمتر

۴) بلکه آن‌ها را می‌بینی که از گلی آفریده شده‌اند / آیا به جز گوشت و استخوان و پی‌اند؟

۱۳۲ ترجمه عبارت: «خداوند رحم نمی‌کند به کسی که به مردم رحم نمی‌کند.»

مفهوم: اگر دست دیگران را بگیریم قطعاً خدا به ما کمک می‌کند.

۱۳۳ ترجمه عبارت: «گویی که راضی کردن همه مردم هدفی است که به دست نمی‌آید.»

مفهوم: هر طور باشی مردم همیشه حرفی برای گفتن دارند. در گزینه (۱)، به این مطلب تأکید می‌کند که اگر خیر مردم را نخواهیم خودمان را در گرفتاری می‌اندازیم. (نتیجه عمل بدمان در واقع ما را گرفتار خواهد کرد.)

﴿ متن زیر را با دقت بخوان، سپس متناسب با آن به سوالات پاسخ بده: ﴾

همانا ناز و نعمت‌گاهی اوقات طبیعت بشری را فاسد می‌کند، پس چاره‌ای برای آن به جز سختی‌ای [که] آن را اصلاح کند، نیست. و آهن‌گاهی اوقات فاسد می‌شود پس چاره‌ای [برای آن] نیست به جز آتشی که آن را ذوب کند تا این‌که آن را اصلاح کند. انسانی که از زندگی به جز روی خوش و آسان آن را نمی‌شناسد انسانی است [که] واقعیت را نشناخته است پس هنگام رویارویی با مشکلات دچار بی‌حصلگی می‌شود. هنگامی که زندگی بزرگان و مشاهیر را بررسی کنیم درمی‌یابیم که راه آنان با گل‌ها فرش نشده بود و بسیار می‌شنویم که می‌گویند «زندگی به ما آموخته است» و قصد می‌کنند از آن سختی‌ها و مصیبت‌هایی را که برای آنان پیش آمده است ولی آنان در برابر آن‌ها تسلیم نشدند.

۱۳۴ هدف متن را مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

۱) انسان در جست‌وجوی زندگی آسان است.

۲) رسیدن به آرزوها در [گرو] سوار شدن بر خط‌های است!

۳) انسان فاسد می‌شود همان‌طور که آهن نیز فاسد می‌شود.

۴) انسان باید روی خوش و آسان زندگی را بشناسد.

۱۳۵ براساس متن: هرگز به راحتی در زندگی عادت کند پس او

ترجمه گزینه‌ها:

۱) مشکلات و سختی‌ها را دوست ندارد!

۲) از رویارویی با سختی‌ها فرار می‌کند!

۳) رسیدن به سریلندی و کمال را دوست ندارد!

۴) احساس نالمیدی می‌کند هنگامی که با مشکلات مواجه می‌شود!

۱۲۲ دیگران: الآخرین (رد گزینه ۱ و ۲) / قادر نیستند: لیسووا قادرین (رد گزینه ۳)، واو در لیسووا ضمیر جمع مذکور است اما قادرات جمع مؤنث سالم است پس نادرست است.

۱۲۳ سختی و راحتی این دنیا: صعبه‌های این دنیا و راحتها (رد گزینه ۲ و ۳) / آماده کرده‌اند: قد استعدوا، قدأعدوا (رد گزینه ۲ و ۳)

۱۲۴ ما نباید مشغول کنیم: علينا أن لا نشغل (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / خود را: أنفسنا (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / با هر نوع شوخی: بكلّ نوع من أنواع المزاح (رد گزینه ۲) / زیرا بعضی از آن‌ها: إلّي البعض منه (رد گزینه ۳ و ۴) / ما را می‌کشاند: يجّننا (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

راه باطل: الطريق الباطل (رد گزینه ۳)

۱۲۵ در قلبمان: باب قلبنا (رد گزینه ۲ و ۴) / می‌کوبد: تدقّق، تطرق، تضرب / به عنوان مهمان وارد شود: لتدخل ضيفاً (رد گزینه ۲ و ۴) / به او اجازه ندهید: فلأتاذنو لها، فلا تسماحوا لها / سلطان قلبتان خواهد شد: ستصبح سلطان قلبکم (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

ترجمه گزینه‌ها:

۱) انسانی که ارزش خودش را بشناسد، نابود نخواهد شد. (شناخت خود موجب نجات است).

۲) گویی که راضی کردن مردم هدفی است که درک نمی‌شود. (هیچ وقت راضی نمودن مردم به دست نمی‌آید).

۳) انسان بر دین دوست و همنشین خود است. (تأثیر پذیرفتن از همنشین)

۴) برادرت را با نیکی کردن به او سرزنش کن. (با اخلاق خوب سعی کن او را شرمende کنی)

۱۲۷ ترجمه عبارت: «عبرت به کردارهایت و به سخن‌ها نیست»

مفهوم: اهمیت کردار بر گفتار

۱۲۸ ترجمه عبارت: «هیچ فقری سخت‌تر از نادانی نیست.»

مفهوم: نادانی درد بزرگی است. (نکوهش نادانی)

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) اشاره به شکنی‌بایی در فقر

۲) ستایش دانایی بر نادانی

۴) اهمیت عمل به گفتار

۱۲۹ ترجمه عبارت: «هیچ گنجی بی‌نیاز کننده‌تر از قناعت نیست.»

مفهوم: قناعت کردن، انسان را به ثروت می‌رساند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) روی آوردن به قناعت از روی ناچاری.

۳) ترک تعلقات دنیوی

۴) به اندازه‌ای باید از دنیا برگرفت که به کار دین برآید.

۱۳۰ ترجمه عبارت: «هیچ چیزی شایسته‌تر از زبان به زندانی کردن نیست.»

مفهوم: فضیلت خاموشی بر سخن گفتن.

۱۳۱ ترجمه بیت: «ای افتخار کننده از روی نادانی به اصل و نسب / مردم فقط از یک مادر و پدر هستند.